

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

20. elokuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2018/C 294/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2018/C 294/02 Asia C-203/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Dirk Andres, Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana, sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta) 2

2018/C 294/03 Asia C-208/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Saksan liittotasavalta sekä muina osapuolina Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitaja) ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta) 3

2018/C 294/04	Asia C-209/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana ja Saksan liittotasavalta sekä muina osapuolina Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG, ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta)	4
2018/C 294/05	Asia C-219/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG, sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta)	5
2018/C 294/06	Asia C-451/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – MB v. Secretary of State for Work and Pensions (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 79/7/ETY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä — Kansallinen valtioneulakettä koskeva järjestelmä — Sukupuolenvaihdon vahvistamisen edellytykset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tämän vahvistamisen edellytyksenä on ennen sukupuolenvaihdosta solmitun avioliiton peruuttaminen — Valtion vanhuuseläkettä ei myönnetä sukupuoltaan vaihtaneelle henkilölle hankittua sukupuolta koskevasta eläkeistä lukien — Sukupuoleen perustuva välitön syrjintä)	5
2018/C 294/07	Asia C-564/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja muuna osapuolena Puma SE (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 5 kohta — 76 artikla — Väitemenettely — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetus (EY) N:o 2868/95 — 19 sääntö — 50 säännön 1 kohta — Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) aikaisemmat päätökset, joissa todetaan aikaisemman tavaramerkin olevan laajalti tunnettu — Hyvän hallinnon periaate — Näiden päätösten huomioon ottaminen myöhemmissä väitemenettelyissä — Perusteluvollisuus — EUIPO:n valituslautakuntien menettelylliset velvoitteet)	6
2018/C 294/08	Asia C-635/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Spliethoff’s Bevrachtingskantoor BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudenkäynnin kohteen määrittäminen — Rahoitusti verkkojen Eurooppa -välineen (CEF) alalla — Liikennesektori vuosina 2014 – 2020 — Ehdotuspyyntö — Innovoimien ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA) — Sähköpostiviesti, jolla kantajalle ilmoitetaan hänen ehdotuksensa hylkäämisestä — Euroopan komission myöhempi päätös, jolla vahvistetaan luettelo valituista ehdotuksista — Tehokas oikeussuoja)	7
2018/C 294/09	Asia C-2/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) v. Jesús Crespo Rey (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välinen sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — Liitteen XI Espanjaa koskevan osan 2 kohta — Vanhuuseläke — Laskutapa — Teoreettinen määrä — Merkityksellinen vakuutusmaksuperuste — Erityissopimus — Vakuutusmaksuperusteen valinta — Kansallinen säännöstö, jolla työntekijä veloitetaan suorittamaan eläkevakuutusmaksuja vähimmäismaksuperusteiden mukaisesti)	7
2018/C 294/10	Asia C-57/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Espanja) – Eva Soraya Checa Honrado v. Fondo de Garantía Salarial (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Direktiivi 2008/94/EY — 3 artiklan ensimmäinen kohta — Maksusuoritus, josta palkkaturvajärjestelmä vastaa — Työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettava eroraha — Työn suorituspaikan siirto, joka edellyttää työntekijän vaihtavan asuinpaikkaa — Työsopimuksen olennaisen osan muuttaminen — Työntekijä päättää työsopimuksen — Yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate)	8

2018/C 294/11	Asia C-90/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugali) – Turbogás – Produtora Energética SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 21 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta — Yksikkö, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä — Pienet sähköntuottajat — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sähkön tuottamiseen käytettävät energiatuotteet — Verovapautusta koskeva velvollisuus)	9
2018/C 294/12	Asia C-230/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Erdem Deha Altiner ja Isabel Hanna Ravn v. Udlændingestyrelsen (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin kansalaisuus — SEUT 21 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — Kolmannen valtion kansalaisen, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, oleskeluoikeus jäsenvaltiossa, jonka kansalainen unionin kansalainen on — Kyseisen perheenjäsenen tulo tämän jäsenvaltion alueelle unionin kansalaisen jäsenvaltioon paluuta myöhemmin)	9
2018/C 294/13	Asia C-246/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d’État – Belgia) – Ibrahima Diallo v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — Direktiivi 2004/38/EY — 10 artiklan 1 kohta — Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukorttia koskeva hakemus — Myöntäminen — Määräaika — Päätöksen tekeminen ja tiedoksi antaminen — Kuuden kuukauden määräajan noudattamatta jättämisen seuraukset — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus — Tehokkuuseriaate)	10
2018/C 294/14	Asia C-364/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Varna Holideis EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Kiinteän omaisuuden luovutus ennen Bulgarian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin — Myyntisopimuksen mitättömyyden toteaminen liittymisen jälkeen — Velvollisuus oikaista alun perin tehty vähennys — Tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivalta) .	11
2018/C 294/15	Yhdistetyt asiat C-459/17 ja C-460/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Conseil d’État – Ranska) – SGI (C-459/17) ja Valériane SNC (C-460/17) v. Ministre de l’Action et des Comptes publics (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeus — Vähennysoikeuden aineelliset edellytykset — Tavaroiden tosiasiallinen luovutus)	11
2018/C 294/16	Asia C-512/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Puola) – Asia, jonka on pannut vireille HR (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 8 artiklan 1 kohta — Lapsen asuinpaikka — Sylilapsi — Tämän asuinpaikan osoittamista varten ratkaisevat seikat)	12
2018/C 294/17	Asia C-371/17 P: Valitus, jonka Nap Innova Hoteles, S.L. on tehnyt 23.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-522/17, Nap Innova Hoteles v. SRB, 4.12.2017 antamasta määräyksestä	13
2018/C 294/18	Asia C-118/18 P: Valitus, jonka Hochmann Marketing GmbH, aiemmin Bittorrent Marketing GmbH, on tehnyt 14.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-771/15, Hochmann Marketing v. EUIPO, 12.12.2017 antamasta tuomiosta	13
2018/C 294/19	Asia C-318/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) on esittänyt 11.5.2018 – Oracle Belgium BVBA v. Belgian valtio	14
2018/C 294/20	Asia C-331/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Prešove (Slovakia) on esittänyt 22.5.2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Asia C-341/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 24.5.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. J ym.	16
2018/C 294/22	Asia C-344/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Gent (Belgia) on esittänyt 25.5.2018 – ISS Facility Services NV v. Sonia Govaerts ja Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Asia C-348/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 29.5.2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Asia C-349/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Asia C-350/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Asia C-351/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Asia C-354/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Bacău (Romania) on esittänyt 30.5.2018 – Radu-Lucian Rusu ja Oana-Maria Rusu v. SC Blue Air – Airline Management Solutions SRL	20
2018/C 294/28	Asia C-355/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Asia C-356/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Christian Gmoser v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Asia C-357/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Bettina Plackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Asia C-359/18 P: Valitus, jonka Euroopan lääkevirasto on tehnyt 1.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA, 22.3.2018 antamasta tuomiosta	23
2018/C 294/32	Asia C-364/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 4.6.2018 – Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico ja Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Asia C-365/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 4.6.2018 – Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico ym.	25
2018/C 294/34	Asia C-366/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social de Madrid (Espanja) on esittänyt 5.6.2018 – José Manuel Ortiz Mesonero v. UTE Luz Madrid Centro (johon kuuluvat likeyritykset SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Asia C-367/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 4.6.2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peñan perillisenä) v. Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Asia C-373/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugali) on esittänyt 7.6.2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas v. Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Asia C-377/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 8.6.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Asia C-380/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. E.P.	28
2018/C 294/39	Asia C-381/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – G.S. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Asia C-382/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – V. G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Asia C-383/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Puola) on esittänyt 11.6.2018 – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka (Gdynia), Santander Consumer Bank S.A. (Wrocław) ja mBank S.A. (Varsova)	30
2018/C 294/42	Asia C-385/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 11.6.2018 – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA ja Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P) v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Asia C-386/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Asia C-387/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Puola) on esittänyt 12.6.2018 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Asia C-389/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 13.6.2018 – Brussels Securities SA v. Belgian valtio	32
2018/C 294/46	Asia C-397/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social de Barcelona (Espanja) on esittänyt 15.6.2018 – Ana María Páez Juárez v. Nobel Plásticos Ibérica SA	33
2018/C 294/47	Asia C-398/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 15.6.2018 – Antonio Bocero Torrico v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Asia C-399/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 18.6.2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV ja TAQA Piek Gas BV v. Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Asia C-401/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Praze (Tšekki) on esittänyt 18.6.2018 – Herst, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Asia C-403/18 P: Valitus, jonka Alcogroup ja Alcodis ovat tehneet 14.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-274/15, Alcogroup ja Alcodis v. komissio 10.4.3.2018 antamasta tuomiosta	37
2018/C 294/51	Asia C-407/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Višje sodišče v Mariboru (Slovenia) on esittänyt 21.6.2018 – Aleš Kuhar ja Jožef Kuhar v. Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Asia C-440/18 P: Valitus, jonka Verein Deutsche Sprache e.V. on tehnyt 4.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. v. Euroopan komissio, 23.4.2018 antamasta tuomiosta	38
2018/C 294/53	Asia C-443/18: Kanne 4.7.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	39

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 294/54	Yhdistetyt asiat T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Keramag Keramische Werke ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit ja muut yhteistoimintajärjestelyt — Kylpyhuonekalusteiden markkinat Ranskassa — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Tiettyjen yksikköjen osallistuminen kartelliin — Selvitysaineiston uudelleenarvioiminen)	41
---------------	---	----

2018/C 294/55	Asia T-222/14 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.7.2018 – Deluxe Entertainment Services Group v. EUIPO (deluxe) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin deluxe rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))	42
2018/C 294/56	Asia T-616/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Transtec v. komissio (Euroopan kehitysrahasto — AKT-maat — Cotonoun sopimus — Afrikan portugalinkielisten maiden kulttuurialoitteiden tukiohjelma — Komission Guinea-Bissaun ohjelman rahoituksen toteutuksesta vastaavalle yhteisölle maksamat summat — Takaisinperintä tilintarkastuksen seurauksena — Saatavien kuittaus — Oikeasuhteisuus — Perusteeton etu — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	42
2018/C 294/57	Asia T-88/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.7.2018 – Espanja v. komissio (Maaseuturahasto — Ohjelmakauden 2007 – 2013 viimeinen täytäntöönpanovuosi — Jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Päätös, jolla todetaan, ettei tiettyä määrää voida käyttää uudelleen Extremaduran itsehallintoalueen maaseudun kehittämisohjelman puitteissa — Laskentamenetelmä — Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 b kohta — Luottamuksensuoja)	43
2018/C 294/58	Asia T-98/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.5.2018 – RT v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Sairausloma — Henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohta — Sairauspoissaolojen johdosta suoritettavista lääketieteellisistä tutkimuksista ja työkyvyttömyyskorvausta saavien henkilöiden ajoittaisista lääketieteellisistä tutkimuksista annetut sisäiset säännöt — Lääkärintodistus — Lääkärin allekirjoituksen ja leiman puuttuminen — Internetin välityksellä suoritettu lääkäriiskäynti — Kieltäytyminen hyväksymästä)	44
2018/C 294/59	Asia T-218/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.6.2018 – HF v. parlamentti (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Avustamispyyntö — Henkilöstösääntöjen 12 a artikla — Työpaikkakiusaaminen — Työpaikkakiusaamista ja sen ehkäisemistä työpaikalla käsittelevä neuvoa-antava komitea — Avustamispyynnön hylkäämistä koskeva päätös — Oikeus tulla kuulluksi — Kontradiktorinen periaate — Neuvoa-antavan komitean lausunnon ja todistajien kuulemisesta laadittujen pöytäkirjojen luovuttamisen epääminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Kohtuullinen aika)	45
2018/C 294/60	Asiat T-402/17 ja T-403/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Vienna International Hotelmanagement v. EUIPO (Vienna House ja VIENNA HOUSE) (EU-tavaramerkki — Hakemukset sanamerkin Vienna House ja kuviomerkin VIENNA HOUSE rekisteröimiseksi EU-tavamerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))	45
2018/C 294/61	Asia T-322/18: Kanne 23.5.2018 – García Ruiz v. parlamentti	46
2018/C 294/62	Asia T-341/18: Kanne 31.5.2018 – NEC Corporation v. komissio	47
2018/C 294/63	Asia T-342/18: Kanne 30.5.2018 – Nichicon Corporation v. komissio	48
2018/C 294/64	Asia T-343/18: Kanne 3.6.2018 – Tokin Corporation v. komissio	50
2018/C 294/65	Asia T-344/18: Kanne 4.6.2018 – Rubycon ja Rubycon Holdings v. komissio	51
2018/C 294/66	Asia T-351/18: Kanne 5.6.2018 – Ukrselhosprom PCF ja Versobank v. EKP	51
2018/C 294/67	Asia T-363/18: Kanne 5.6.2018 – Nippon Chemi-Con Corporation v. komissio	52
2018/C 294/68	Asia T-380/18: Kanne 25.6.2018 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Asia T-383/18: Kanne 26.6.2018 – Sta*Ware EDV Beratung v. EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Asia T-386/18: Kanne 27.6.2018 – Iccrea Banca v. komisio ja SRB	56
2018/C 294/71	Asia T-393/18: Kanne 28.6.2018 – Mellifera v. komisio.	57
2018/C 294/72	Asia T-399/18: Kanne 27.6.2018 – TrekStor v. EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Asia T-404/18: Kanne 2.7.2018 – Zhadanov v. EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Asia T-405/18: Kanne 3.7.2018 – Holmer Dahl v. SRB	59
2018/C 294/75	Asia T-412/18: Kanne 2.7.2018 – mobile.de v. EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otvornost "Rezon" (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Asia T-413/18: Kanne 4.7.2018 – Portigon v. SRB	61
2018/C 294/77	Asia T-415/18: Kanne 4.7.2018 – Silgan Closures ja Silgan Holdings v. komisio	62
2018/C 294/78	Asia T-421/18: Kanne 10.7.2018 – Bauer Radio Ltd v. EUIPO – Simon Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Asia T-423/18: Kanne 6.7.2018 – Fissler v. EUIPO (vita)	64

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 294/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 285, 13.8.2018.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 276, 6.8.2018.

EUVL C 268, 30.7.2018.

EUVL C 259, 23.7.2018.

EUVL C 249, 16.7.2018.

EUVL C 240, 9.7.2018.

EUVL C 231, 2.7.2018.

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Dirk Andres, Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana, sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta

(Asia C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta)

(2018/C 294/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Dirk Andres, Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana, (edustajat: W. Niemann, S. Geringhoff ja P. Dodos, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz) ja Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja R. Kanitz)

Tuomiolauselma

- 1) Liitännäisvalitus hylätään.
- 2) Unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2016 antaman tuomion Heitkamp BauHolding vastaan komissio (T-287/11, EU:T:2016:60) tuomiolauselman 2 ja 3 kohta kumotaan.
- 3) Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) ("KStG-lain saneerauslauseke") 26.1.2011 annettu komission päätös 2011/527/EU kumotaan.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana toimineelle Dirk Andresille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

5) Saksan liittotasavalta vastaa valitusmenettelystä aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Saksan liittotasavalta sekä muina osapuolina Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitaja) ja Euroopan komissio

(Asia C-208/16 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta)

(2018/C 294/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja R. Kanitz)

Muut osapuolet: Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana) (edustajat: W. Niemann, S. Geringhoff ja P. Dodos, Rechtsanwälte) ja Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz)

Tuomiolauselma

- 1) Liitännäisvalitus hylätään.
- 2) Unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2016 antaman tuomion Heitkamp BauHolding vastaan komissio (T-287/11, EU:T:2016:60) tuomiolauselman 2 ja 3 kohta kumotaan.
- 3) Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) ("KStG-lain saneerauslauseke") 26.1.2011 annettu komission päätös 2011/527/EU kumotaan.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan sekä Saksan liittotasavallalle että Heitkamp BauHolding GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana toimineelle Dirk Andresille ensimmäisen oikeusasteen menettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana ja Saksan liittotasavalta sekä muina osapuolina Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG, ja Euroopan komissio

(Asia C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnemehdinta)

(2018/C 294/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja R. Kanitz)

Muut osapuolet: Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG (edustajat: M Schweda, M. Knebelberger ja F. Loose, Rechtsanwältin) ja Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz)

Tuomiolauselma

- 1) Liitännäisvalitus hylätään.
- 2) Unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2016 antaman tuomion GFKL Financial Services vastaan komissio (T-620/11, EU:T:2016:59) tuomiolauselman 2 ja 3 kohta kumotaan.
- 3) Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) ("KStG-lain saneerauslauseke") 26.1.2011 annettu komission päätös 2011/527/EU kumotaan.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista ensimmäisen oikeusasteen menettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Saksan liittotasavallalle ensimmäisen oikeusasteen menettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä Lowell Financial Services GmbH:lle ensimmäisen oikeusasteen menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 5) Lowell Financial Services GmbH vastaa valitusmenettelystä aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 222, 20.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG, sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta

(Asia C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Saksan verolainsäädäntö, joka koskee tiettyjen tappioiden siirtämistä seuraaville verovuosille (saneerauslauseke) — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Yksityistä erikseen koskeva toimi — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Valikoivuusedellytys — Viitejärjestelmän määrittely — Tosiseikkojen oikeudellinen luonnemehdinta)

(2018/C 294/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Lowell Financial Services GmbH, aiemmin GFKL Financial Services AG (edustajat: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger ja F. Loose, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz) ja Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Liitännäisvalitus hylätään.
- 2) Unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2016 antaman tuomion GFKL Financial Services vastaan komissio (T-620/11, EU:T:2016:59) tuomiolauselman 2 ja 3 kohta kumotaan.
- 3) Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) ("KStG-lain saneerauslauseke") 26.1.2011 annettu komission päätös 2011/527/EU kumotaan.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Lowell Financial Services GmbH:lle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 222, 20.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – MB v. Secretary of State for Work and Pensions

(Asia C-451/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 79/7/ETY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä — Kansallinen valtioneläkettä koskeva järjestelmä — Sukupuolenvaihdon vahvistamisen edellytykset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tämän vahvistamisen edellytyksenä on ennen sukupuolenvaihdosta solmitun avioliiton peruuttaminen — Valtion vanhuuseläkettä ei myönnetä sukupuoltaan vaihtaneelle henkilölle hankittua sukupuolta koskevasta eläkeiästä lukien — Sukupuoleen perustuva välitön syrjintä)

(2018/C 294/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MB

Vastapuoli: Secretary of State for Work and Pensions

Tuomiolauselma

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19.12.1978 annettua neuvoston direktiiviä 79/7/ETY, erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, luettuna yhdessä sen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa vaaditaan, että henkilön, joka on vaihtanut sukupuoltaan, on täytettävä paitsi fyysiset, sosiaaliset ja psykologiset kriteerit, myös se edellytys, että hän ei ole avioliitossa sitä sukupuolta olevan henkilön kanssa, jonka hän on sukupuolenvaihdoksessa hankkinut, jotta hän saa oikeuden valtion vanhuuseläkkeeseen tätä hankittua sukupuolta olevia henkilöitä koskevasta lakisääteisestä eläkeiästä lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja muuna osapuolena Puma SE

(Asia C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 5 kohta — 76 artikla — Väitemenettely — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetus (EY) N:o 2868/95 — 19 sääntö — 50 säännön 1 kohta — Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) aikaisemmat päätökset, joissa todetaan aikaisemman tavaramerkin olevan laajalti tunnettu — Hyvän hallinnon periaate — Näiden päätösten huomioon ottaminen myöhemmissä väitemenettelyissä — Perusteluvelvollisuus — EUIPO:n valituslautakuntien menettelylliset velvoitteet)

(2018/C 294/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Botis ja D. Hanf)

Muu osapuoli: Puma SE (edustaja: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 20.3.2017.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 28.6.2018 – Valittajana Spliethoff's
Bevrachtingskantoor BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio**

(Asia C-635/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudenkäynnin kohteen määrittäminen — Rahoitustuki Verkkojen Eurooppa -välineen (CEF) alalla — Liikennesektori vuosina 2014 – 2020 — Ehdotuspyyntö — Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA) — Sähköpostiviesti, jolla kantajalle ilmoitetaan hänen ehdotuksensa hylkäämisestä — Euroopan komission myöhempi päätös, jolla vahvistetaan luettelo valituista ehdotuksista — Tehokas oikeussuoja)

(2018/C 294/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (edustaja: Y. de Vries, advocaat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Samnadda ja J. Hottiaux)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 11.10.2016 antama määräys Spliethoff's Bevrachtingskantoor vastaan komissio (T-564/15, ei julkaistu, EU:T:2016:611) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 6.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) v. Jesús Crespo Rey

(Asia C-2/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välinen sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — Liitteen XI Espanjaa koskevan osan 2 kohta — Vanhuuseläke — Laskutapa — Teoreettinen määrä — Merkityksellinen vakuutusmaksuperuste — Erytyspöytäkirja — Vakuutusmaksuperusteen valinta — Kansallinen säännöstö, jolla työntekijä veloitetaan suorittamaan eläkevakuutusmaksuja vähimmäismaksuperusteiden mukaisesti)

(2018/C 294/09)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Vastapuoli: Jesús Crespo Rey

Muu osapuoli: Tesorería General de la Seguridad Social

Tuomiolauselma

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimusta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, joka allekirjoitettiin 21.6.1999 Luxemburgissa, on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jolla velvoitetaan kyseessä olevan jäsenvaltion sosiaaliturvaviranomaisen kanssa erityissopimuksen tehnyt siirtotyöläinen maksamaan eläkevakuutusmaksuja vähimmäismaksuperusteiden mukaisesti, jolloin mainitun jäsenvaltion toimivaltainen laitos rinnastaa kyseisen erityissopimuksen piiriin kuuluvan ajanjakson samassa jäsenvaltiossa täyttyneeseen ajanjaksoon, kun se laskee kyseisen työntekijän vanhuuseläkkeen teoreettisen määrän, ja ottaa kyseisessä laskelmassa huomioon ainoastaan mainitun työntekijän kyseisen sopimuksen perusteella suorittamat eläkevakuutusmaksut, vaikka mainittu työntekijä oli suorittanut kyseisessä jäsenvaltiossa eläkevakuutusmaksuja vähimmäisperusteita korkeampien maksuperusteiden mukaisesti ennen kuin hän käytti oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ja kun otetaan vielä huomioon, että tällaisen sopimuksen tekevällä kotimaahansa jäävällä työntekijällä, joka ei ole käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, on mahdollisuus suorittaa eläkevakuutusmaksuja vähimmäismaksuperusteita korkeampien vakuutusmaksuperusteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Espanja) – Eva Soraya Checa Honrado v. Fondo de Garantía Salarial

(Asia C-57/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Direktiivi 2008/94/EY — 3 artiklan ensimmäinen kohta — Maksusuoritus, josta palkkaturvajärjestelmä vastaa — Työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettava eroraha — Työn suorituspaikan siirto, joka edellyttää työntekijän vaihtavan asuinpaikkaa — Työsopimuksen olennaisen osan muuttaminen — Työntekijä päättää työsopimuksen — Yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate)

(2018/C 294/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Eva Soraya Checa Honrado

Vastapuoli: Fondo de Garantía Salarial

Tuomiolauselma

Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 3 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että silloin kun kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön mukaan tietyt työntekijän pyynnöstä tapahtuneen työsopimuksen päättämisen perusteella maksettavat lakisääteiset korvaukset ja objektiivisiin syihin perustuvien irtisanomisten perusteella maksettavat tietyt senkaltaiset lakisääteiset korvaukset, joihin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on viitannut, kuuluvat tässä säännöksessä tarkoitetun ”työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettavan erorahan” käsitteen alaan, myös niiden lakisääteisten korvausten on kuuluttava sen alaan, jotka on maksettava työntekijälle sellaisen tämän pyynnöstä tapahtuneen työsopimuksen päättämisen vuoksi, joka johtuu siitä, että työnantaja siirtää työn suorituspaikan muualle ja velvoittaa näin työntekijän vaihtamaan asuinpaikkaa.

⁽¹⁾ EUVL C 121, 18.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugali) – Turbogás – Produtora Energética SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-90/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 21 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta — Yksikkö, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä — Pienet sähköntuottajat — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sähkön tuottamiseen käytettävät energiatuotteet — Verovapautusta koskeva velvollisuus)

(2018/C 294/11)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Pääasian asianosaiset

Hakija: Turbogás – Produtora Energética SA

Vatapuoli: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tuomiolauselma

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 21 artiklan 5 kohdan kolmatta alakohtaa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista yksikköä, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä, on sen koosta ja sen pääasiallisesta liiketoiminnasta riippumatta pidettävä ensin mainitussa säännöksessä tarkoitettuna jakelijana, jonka sähkönkulutus sähköntuotannossa kuuluu kuitenkin mainitun 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn pakollisen verovapautuksen soveltamisalaa.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Erdem Deha Altiner ja Isabel Hanna Ravn v. Udlændingestyrelsen

(Asia C-230/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin kansalaisuus — SEUT 21 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — Kolmannen valtion kansalaisen, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, oleskeluoikeus jäsenvaltiossa, jonka kansalainen unionin kansalainen on — Kyseisen perheenjäsenen tulo tämän jäsenvaltion alueelle unionin kansalaisen jäsenvaltioon paluuta myöhemmin)

(2018/C 294/12)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Erdem Deha Altiner ja Isabel Hanna Ravn

Vastaaja: Udlændingestyrelsen

Tuomiolauselma

SEUT 21 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa ei säädetä unionin oikeuteen perustuvan johdetun oleskeluoikeuden myöntämisestä kolmannen valtion kansalaiselle, joka on sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsen, joka on kyseisen jäsenvaltion kansalainen ja joka palaa kyseiseen jäsenvaltioon oleskeltuaan sitä ennen unionin oikeuden nojalla ja sitä noudattaen toisessa jäsenvaltiossa, kun unionin kansalaisen perheenjäsen ei ole tullut unionin kansalaisen kotijäsenvaltion alueelle tai jättänyt siellä oleskelulupahakemusta "luonnollisena jatkeena" kyseessä olevan unionin kansalaisen paluulle tähän jäsenvaltioon, kunhan tällaisessa säännöstössä edellytetään, että kokonaisarvioinnissa otetaan huomioon myös muut merkitykselliset seikat ja erityisesti ne seikat, joilla voidaan osoittaa, että unionin kansalaisen kyseiseen jäsenvaltioon palaamisen ja hänen perheenjäsenensä, joka on kolmannen valtion kansalainen, samaan jäsenvaltioon tuleminen välillä olleesta aikavälistä huolimatta vastaanottavassa jäsenvaltiossa kehittynyt ja lujittunut perhe-elämä ei ole päättynyt, jotta johdetun oleskeluoikeuden myöntäminen kyseiselle perheenjäsenelle voidaan perustella, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 3.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Belgia) – Ibrahim Diallo v. Belgian valtio

(Asia C-246/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — Direktiivi 2004/38/EY — 10 artiklan 1 kohta — Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukorttia koskeva hakemus — Myöntäminen — Määräaika — Päätöksen tekeminen ja tiedoksi antaminen — Kuuden kuukauden määräajan noudattamatta jättämisen seuraukset — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus — Tehokkuusperiaate)

(2018/C 294/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ibrahim Diallo

Vastapuoli: Belgian valtio

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 10 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että päätös Euroopan unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukorttia koskevasta hakemuksesta on tehtävä ja annettava tiedoksi mainitun säännöksen mukaisessa kuuden kuukauden määräajassa.
- 2) Direktiiviä 2004/38 on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä asianomaiselle Euroopan unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti viran puolesta silloin, kun direktiivin 2004/38 10 artiklan 1 kohdassa mainittu kuuden kuukauden määräaika on ylittynyt, toteamatta etukäteen, että asianomainen todella täyttää edellytykset voidakseen oleskella vastaanottavassa jäsenvaltiossa unionin oikeuden mukaisesti.

- 3) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan kansallinen toimivaltainen viranomaisena saa sen jälkeen, kun Euroopan unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortin epäävä päätös on kumottu tuomioistuimessa, direktiivin 2004/38 10 artiklan 1 kohdassa mainitun kuuden kuukauden määräajan automaattisesti kokonaisuudessaan takaisin käyttöön.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Varna Holideis EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Asia C-364/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Kiinteään omaisuuden luovutus ennen Bulgarian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin — Myyntisopimuksen mitättömyyden toteaminen liittymisen jälkeen — Velvollisuus oikaista alun perin tehty vähennys — Tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivalta)

(2018/C 294/14)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad – Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Varna Holideis EOOD

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tuomiolauselma

Euroopan unionin tuomioistuin ei ole toimivaltainen vastaamaan Administrativen sad – Varnan (Varnan hallintotuomioistuin, Bulgaria) esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 269, 14.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – SGI (C-459/17) ja Valériane SNC (C-460/17) v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Yhdistetyt asiat C-459/17 ja C-460/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeus — Vähennysoikeuden aineelliset edellytykset — Tavaroiden tosiasiallinen luovutus)

(2018/C 294/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SGI (C-459/17) ja Valérieane SNC (C-460/17)

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, 17 artiklaa on tulkittava siten, että laskuun merkityn arvonlisäveron vähennysoikeuden epäämiseksi laskun saajana olevalta verovelvolliselta riittää, että hallinto osoittaa, että tätä laskua vastaavia liiketoimia ei ole tosiasiallisesti suoritettu.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.6.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Puola) – Asia, jonka on pannut vireille HR

(Asia C-512/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 8 artiklan 1 kohta — Lapsen asuinpaikka — Sylilapsi — Tämän asuinpaikan osoittamista varten ratkaisevat seikat)

(2018/C 294/16)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Pääasian asianosaiset

HR

Muut osapuolet: KO ja Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tämän asetuksen mukainen lapsen asuinpaikka on paikka, jossa hänellä tosiasiallisesti on elinpiirinsä keskus. Kansallisen tuomioistuimen asiana on määritellä yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella, missä tämä keskus sijaitsee vanhempainvastuuta lapseen nähden koskevan hakemuksen esittämisen ajankohtana. Tältä osin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa, kun otetaan huomioon kyseisen tuomioistuimen vahvistamat tosiseikat, ratkaisevia seikkoja ovat yhdessä seuraavat seikat:

— se, että lapsi on yleensä asunut syntymästään vanhempien eroon asti heidän kanssaan tietyllä paikkakunnalla

- se, että vanhempi, joka on parisuhteen päättymisen jälkeen toiminut lapsen huoltajana käytännössä, oleskelee edelleen normaalisti lapsen kanssa tällä paikkakunnalla ja työskentelee siellä vakituisessa työsuhteessa, ja
- se, että lapsi on mainitulla paikkakunnalla säännöllisesti yhteydessä toiseen vanhempansa, joka asuu edelleen tällä samalla paikkakunnalla.

Seuraavat seikat eivät sitä vastoin ole pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa ratkaisevia:

- lapsen huoltajana käytännössä toimivan vanhemman aikaisemmat oleskelut lapsen kanssa sen jäsenvaltion alueella, josta hän on lähtöisin, tämän vanhemman lomien tai juhlapyhien yhteydessä
- se, mistä tämä vanhempi on maantieteellisesti lähtöisin, siihen perustuva lapsen kulttuurinen side tähän jäsenvaltioon ja hänen suhteensa mainitussa jäsenvaltiossa asuvaan perheeseen ja
- mainitun vanhemman mahdollinen aikomus asettua lapsen kanssa tulevaisuudessa tähän samaan jäsenvaltioon.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.

Valitus, jonka Nap Innova Hoteles, S.L. on tehnyt 23.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-522/17, Nap Innova Hoteles v. SRB, 4.12.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-371/17 P)

(2018/C 294/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Nap Innova Hoteles, S.L. (edustaja: L. Hernández Cabeza, abogado)

Muu osapuoli: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 5.7.2018 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt, että Nap Innova Hoteles, S.L. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Hochmann Marketing GmbH, aiemmin Bittorrent Marketing GmbH, on tehnyt 14.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-771/15, Hochmann Marketing v. EUIPO, 12.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Hochmann Marketing GmbH, aiemmin Bittorrent Marketing GmbH (edustaja: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on todennut 28.6.2018 antamallaan määräyksellä, että valitus oli jätettävä tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) on esittänyt 11.5.2018 – Oracle Belgium BVBA v. Belgian valtio

(Asia C-318/18)

(2018/C 294/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Oracle Belgium BVBA

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 11.1.2016 annetun Euroopan komission päätöksen (SA.37667) 2 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan ”kaikki tukimäärät (Belgian bvba Tekelec Internationalille maksamat sääntöjenvastaisiksi katsotut tuet, jotka käsittävät Belgian veroviranomaisen ennakkoratkaisuyksikön 1.7.2008 tehdyllä päätöksellä myönnetyn ns. ylisuurten voittojen verovapauden tilikausille 2009, 2010, 2011 ja 2012), joita ei ole vielä peritty takaisin tuensaajilta 1 kohdassa tarkoitettun takaisinperinnän jälkeen, on perittävä takaisin konserneilta, joihin kyseiset tuensaajat kuuluvat”, tulkittava siten, että tuensaajan (bvba Tekelec Internationalin) siirtyessä uuden konsernin (Oracle-konsernin) omistukseen tukitoimenpiteen päättymisen jälkeen (tukitoimenpiteiden koskettua tilikausia 2009, 2010, 2011 ja 2012 ja omistajanvaihdoksen tapahduttua 10.6.2013) ja ennen tukitoimenpiteen sääntöjenmukaisuutta koskevan Euroopan komission tutkimuksen alkamista (käynnistys 19.12.2013 annetulla kirjeellä), ”konserniksi, johon kyseinen tuensaaja kuuluu” tulee ostajan konserni vai katsotaanko täksi konserniksi edelleen myyjän konserni?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta sääntöjenvastaiseksi katsotun tukitoimenpiteen luonteella (taloudellinen tai verotuksellinen) ei ole merkitystä, vaan vastaus riippuu siitä, onko kauppahinta markkinalähtöinen eli jääkö myyjän konserni edunsaajaksi, jos kauppahinta on markkinalähtöinen eli se sisältää tukitoimenpiteen arvon, vai tuleeko ostajan konsernista edunsaaja, jos kauppahinta alittaa markkinahinnan eli tukitoimenpiteen arvoa ei ole sisällytetty siihen osittain tai kokonaan, millä taholla on todistustaakka perittäessä sääntöjenvastaiseksi katsottua tukitoimenpidettä ostajalta tai sen jäseneltä: onko uuden konsernin tai sen vastuuseen asetetun jäsenen todistettava, että kauppahinta on markkinalähtöinen, vai onko perivän tahon, Belgian valtion, todistettava, että kauppahinta alittaa markkinahinnan?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus sen sijaan riitautetun tukitoimenpiteen verotuksellisen luonteen vuoksi ei riipu siitä, onko kauppahinta markkinalähtöinen vai ei, millä perusteella silloin on määritettävä, kumpi konserni on omistajanvaihdoksen jälkeen ”konserni, johon kyseinen tuensaaja kuuluu”?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Prešove (Slovakia) on esittänyt 22.5.2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.

(Asia C-331/18)

(2018/C 294/20)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský súd v Prešove

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TE

Vastaaja: Pohotovosť s.r.o.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) A. Slovakian lainsäätäjät on reagoinut tuomioon C-42/15⁽¹⁾ poistamalla 1.5.2018 alkaen kulutusluotoista ja muista kuluttajille myönnettävistä luotoista ja lainoista sekä joidenkin lakien muuttamisesta annetun lain nro 129/2010 9§:n siitä osasta, jossa viitataan lainan lyhennyseriin luottosopimuksen osatekijänä, sanat ”pääomasta, koroista ja muista kuluista”. Tällä tavoin on poistettu kuluttajille lailla vahvistettu oikeus siihen, että kulutusluottosopimuksessa on jollakin tavoin (ei pelkästään lyhennystaulukolla) ilmoitettava lyhennyserien suuruus osuuksina luoton lyhennettävästä pääomasta, koroista ja muista kuluista yhdessä tämän oikeuden loukkaamisesta johtuvien seuraamusten kanssa.
- B. Tuomioistuinten lainsoveltamiskäytännössä on reagoitu tähän muun muassa panemalla lain muutoksen myötä 1.5.2018 alkaen mainittu unionin tuomioistuimen tuomio täysimääräisesti toimeen. Ennen 1.5.2018 solmituista kulutusluottosopimuksista johtuvissa riita-asioissa on kuitenkin päästävä unionin oikeuden mukaisen tulkinnan avulla asiallisesti samaan lopputulokseen kuin se, johon lainsäätäjät on pyrkinyt.
- C. Tällaisessa tilanteessa unionin tuomioistuimelle esitetty kysymys koskee unionin oikeuden tulkintaa direktiivien välillisen oikeusvaikutuksen osalta. Kun otetaan huomioon laaja oikeuskäytäntö, jossa kuluttajille on aiemmin tunnustettu lain nro 129/2010 mukaisesti oikeus siihen, että lyhennyserät ilmoitetaan osuuksina lyhennettävästä pääomasta, koroista ja muista kuluista, on kysyttävä seuraavaa:

Onko direktiivin välillisten oikeusvaikutusten toteuttamiseksi yksityisten välisissä horisontaalisissa suhteissa ja direktiivin parhaimman mahdollisen vaikutuksen saavuttamiseksi kaikkia tulkintakeinoja käyttämällä ja kansalliseen oikeuteen tukeutumalla, katsottava, että oikeusvarmuuden periaate antaa tuomioistuimelle mahdollisuuden riita-asiaissa, joka koskee ennen 1.5.2018 solmittua kulutusluottosopimusta, antaa ratkaisun, jolla on samat vaikutukset kuin lain muutoksella, jonka lainsäätäjät on hyväksynyt pannakseen 1.5.2018 alkaen toimeen tuomion C-42/15?

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen, että oikeusvarmuuden periaate antaa direktiivin välillisten oikeusvaikutusten toteuttamiseksi yksityisten välisissä horisontaalisissa suhteissa ja direktiivin parhaimman mahdollisen vaikutuksen saavuttamiseksi tuomioistuimelle mahdollisuuden antaa ratkaisun, jolla on samat vaikutukset kuin lainmuutoksella, jonka lainsäätäjät on hyväksynyt pannakseen 1.5.2018 toimeen tuomion C-42/15, on lisäksi esitettävä seuraavat kysymykset:

- 2) Onko 9.11.2016 annettua tuomiota C-42/15, Home Credit Slovakia v. Klára Bíróová, ja kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY⁽²⁾ kumoamisesta 23.4.2008 annettua direktiiviä 2008/48/EY⁽³⁾ tulkittava siten, että unionin tuomioistuin on katsonut, että direktiivi 2008/48/EY on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa edellytetään luoton lyhennyserien ilmoittamista, ei pelkästään lyhennystaulukon avulla, vaan yksilöimällä laissa säädetyllä millä tahansa muulla tavalla kulutusluoton lyhennettävä pääoma, lyhennyserien lukumäärä ja maksuvälit?

- 3) Onko mainittua unionin tuomioistuimen tuomiota tulkittava – tällä kertaa korkojen ja muiden kulujen, ei siis pääoman osalta – siten, että siinä vastataan myös kysymykseen siitä, ylitetäänkö sellaisella jäsenvaltion lainsäädännöllä, jossa säädetään kuluttajien oikeudesta vaatia, että kulutusluottosopimuksessa ilmoitetaan korkoja ja muita kuluja koskevien erien osalta niiden suuruus, lukumäärä ja maksuvälit, direktiivin vaatimukset. Jos mainittu tuomio koskee myös korkoja ja muita kuluja, ylitetäänkö lain säännöksillä, jotka koskevat korkojen ja muiden kulujen maksamisen yksityiskohtien ilmoittamista muuten kuin lyhennystaulukolla näin direktiivin 2008/48/EY ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan j alakohdan vaatimukset?

⁽¹⁾ Tuomio 9.11.2016, Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22.12.1986 annettu neuvoston direktiivi 87/102/ETY (EYVL 1987, L 42, s. 48).

⁽³⁾ EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 24.5.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. J ym.

(Asia C-341/18)

(2018/C 294/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuolet: J ym.

Muut asianosaiset: C ja H ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä 15.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ (Schengenin rajasäännöstö) 11 artiklaa 1 kohtaa tulkittava siten, että kolmannen maan kansalainen, joka on tullut Schengen-alueelle aiemmin, esimerkiksi kansainvälisen lentoaseman kautta, lähtee maasta Schengenin rajasäännöstön mukaisessa merkityksessä heti, kun hän pestautuu merimiehenä sellaisen merialuksen palvelukseen, joka on jo merisatamassa, joka muodostaa ulkorajan, riippumatta siitä, lähteekö hän ja jos lähtee, niin milloin, kyseisellä aluksella merisatamasta merelle? Vai onko, jotta kyseessä voisi olla maastalähtö, ensin oltava varmaa, että merimies lähtee asianomaisella merialuksella merisatamasta merelle, ja jos on, onko siinä tapauksessa sovellettava määräpäivää, johon mennessä merelle lähdön on tapahduttava, ja minä ajankohtana maastalähtöleima on silloin merkittävä? Vai onko ”maastalähtönä” pidettävä jotain muuta ajankohtaa, mahdollisesti muilla edellytyksillä?

⁽¹⁾ Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/399 (EUVL 2016, L 77, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Gent (Belgia) on esittänyt 25.5.2018 – ISS Facility Services NV v. Sonia Govaerts ja Euroclean NV

(Asia C-344/18)

(2018/C 294/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Gent

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ISS Facility Services NV

Vastapuolet: Sonia Govaerts ja Euroclean NV

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jos useita yrityksen osia luovutetaan direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla samanaikaisesti eri luovutuksensaajille, oikeudet ja velvoitteet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta jokaisessa luovutetussa osassa työskennelleen työntekijän työsopimuksesta, siirtyvät jokaiselle luovutuksensaajalle siinä suhteessa, kuin edellä mainittu työntekijä työskenteli kunkin luovutuksensaajan saamassa yrityksen osassa,

vai siirtyvätkö edellä mainitut oikeudet ja velvoitteet kokonaisuudessaan yrityksen sen osan luovutuksensaajalle, jossa kyseinen työntekijä pääasiassa työskenteli,

tai jos direktiivin säännöksiä ei voida tulkita kummallakaan edellä mainitulla tavalla, jäävätkö edellä mainitun työntekijän työsopimuksesta johtuvat oikeudet ja velvoitteet siirtymättä millekään luovutuksensaajalle, mikä on tilanne myös silloin, kun ei ole mahdollista määrittää erikseen, missä laajuudessa työntekijä työskenteli yrityksen kussakin luovutetussa osassa?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 82, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 29.5.2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Asia C-348/18)

(2018/C 294/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Vastapuoli: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisön asetuksen N:o 3950/92⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava – myös sen perusteella, mitä unionin tuomioistuim on jo todennut yhdistetyissä asioissa C-230/09 ja C-231/09 5.5.2011 annetussa tuomiossa asetuksen (EY) N:o 17[8]8/2003⁽²⁾ 10 artiklan 3 kohdasta – siten, että kansallisen toimituksiin tarkoitettun viitemäärän käyttämätön osa voidaan jakaa uudelleen jäsenvaltioiden vahvistamien objektiivisten etuoikeusperusteiden mukaisesti, vai onko sitä tulkittava siten, että tällaiseen tasaamisvaiheeseen on sovellettava yksinomaan suhteellisuusperustetta?

⁽¹⁾ Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

⁽²⁾ Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1788/2003 (EUVL 2003, L 270, s. 123).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrederecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Mbutuku Kanyeba**

(Asia C-349/18)

(2018/C 294/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrederecht te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Vastaaja: Mbutuku Kanyeba

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007⁽¹⁾ 9 artiklan 4 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 93/13⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdan ja 3 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kuljetusyhtiön ja matkustajan välille syntyy aina sopimukseen perustuva oikeussuhde, jopa silloin, kun matkustaja käyttää kuljettajan palveluja ilman, että on ostanut matkalippua?
- 2) Mikäli edellä esitettyyn kysymykseen on vastattava kieltävästi, koskeeko kohtuuttomien ehtojen doktriinin mukainen suoja myös matkustajaa, joka käyttää julkista liikennettä ilman, että on ostanut matkalippua, ja joka on tämän toimintansa vuoksi kuljettajan yleisten ehtojen, jotka katsotaan yleisesti sitoviksi niiden normatiivisen luonteen tai valtion virallisessa julkaisussa kuulutuksen perusteella, nojalla velvollinen maksamaan matkalipun hinnan lisäksi tulevan lisämaksun?
- 3) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin 93/13 6 artikla, jossa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että sopimus jää muilta osin osapuolia sitovaksi, jos sopimus voi olla olemassa ilman kohtuuttomia ehtoja”, kaikissa tapauksissa esteenä sille, että tuomioistuin kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai soveltaa sen sijaan yleistä lainsäädäntöä?
- 4) Mikäli edelliseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitkä ovat ne olosuhteet, joissa kansallinen tuomioistuin voi kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai korvata sen soveltamalla yleistä lainsäädäntöä?
- 5) Mikäli edellä esitettyihin kysymyksiin ei voida vastata in abstracto, esiin tulee kysymys siitä, onko tapauksessa, jossa kansallinen rautatieyhtiö sanktioi siviilioikeudellisesti ilman matkaan oikeuttavaa lippua matkustavaa henkilöä tämän jäätyä kiinni matkalipun hinnan lisäksi tulevalle lisämaksulle ja jossa tuomioistuin katsoo, että veloitettu lisämaksu on direktiivin 93/13 2 artiklan a alakohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan kanssa, mukaisesti kohtuuton, direktiivin 93/13 6 artikla esteenä sille, että tuomioistuin toteaa ehdon pätemättömäksi ja soveltaa yleistä vahingonkorvauslainsäädäntöä kansalliselle rautatieyhtiölle aiheutuneen vahingon korvaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrederecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Larissa Nijs**

(Asia C-350/18)

(2018/C 294/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrederecht te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Vastaaja: Larissa Nijs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007⁽¹⁾ 9 artiklan 4 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 93/13⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdan ja 3 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kuljetusyhtiön ja matkustajan välille syntyy aina sopimukseen perustuva oikeussuhde, jopa silloin, kun matkustaja käyttää kuljettajan palveluja ilman, että on ostanut matkalippua?
- 2) Mikäli edellä esitettyyn kysymykseen on vastattava kieltävästi, koskeeko kohtuuttomien ehtojen doktriinin mukainen suoja myös matkustajaa, joka käyttää julkista liikennettä ilman, että on ostanut matkalippua, ja joka on tämän toimintansa vuoksi kuljettajan yleisten ehtojen, jotka katsotaan yleisesti sitoviksi niiden normatiivisen luonteen tai valtion virallisessa julkaisussa kuulutuksen perusteella, nojalla velvollinen maksamaan matkalipun hinnan lisäksi tulevan lisämaksun?
- 3) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin 93/13 6 artikla, jossa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että sopimus jää muilta osin osapuolia sitovaksi, jos sopimus voi olla olemassa ilman kohtuuttomia ehtoja”, kaikissa tapauksissa esteenä sille, että tuomioistuin kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai soveltaa sen sijaan yleistä lainsäädäntöä?
- 4) Mikäli edelliseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitkä ovat ne olosuhteet, joissa kansallinen tuomioistuin voi kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai korvata sen soveltamalla yleistä lainsäädäntöä?
- 5) Mikäli edellä esitettyihin kysymyksiin ei voida vastata in abstracto, esiin tulee kysymys siitä, onko tapauksessa, jossa kansallinen rautatieyhtiö sanktioi siviilioikeudellisesti ilman matkaan oikeuttavaa lippua matkustavaa henkilöä tämän jäätyä kiinni matkalipun hinnan lisäksi tulevalle lisämaksulle ja jossa tuomioistuin katsoo, että veloitettu lisämaksu on direktiivin 93/13 2 artiklan a alakohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan kanssa, mukaisesti kohtuuton, direktiivin 93/13 6 artikla esteenä sille, että tuomioistuin toteaa ehdon pätemättömäksi ja soveltaa yleistä vahingonkorvauslainsäädäntöä kansalliselle rautatieyhtiölle aiheutuneen vahingon korvaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrederegerecht te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.5.2018 –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) v. Jean-Louis Anita Dedroog**

(Asia C-351/18)

(2018/C 294/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrederegerecht te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Vastaaja: Jean-Louis Anita Dedroog

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 ⁽¹⁾ 9 artiklan 4 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 93/13 ⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdan ja 3 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kuljetusyhtiön ja matkustajan välille syntyy aina sopimukseen perustuva oikeussuhde, jopa silloin, kun matkustaja käyttää kuljettajan palveluja ilman, että on ostanut matkalippua?
- 2) Mikäli edellä esitettyyn kysymykseen on vastattava kieltävästi, koskeeko kohtuuttomien ehtojen doktriinin mukainen suoja myös matkustajaa, joka käyttää julkista liikennettä ilman, että on ostanut matkalippua, ja joka on tämän toimintansa vuoksi kuljettajan yleisten ehtojen, jotka katsotaan yleisesti sitoviksi niiden normatiivisen luonteen tai valtion virallisessa julkaisussa kuulutuksen perusteella, nojalla velvollinen maksamaan matkalipun hinnan lisäksi tulevan lisämaksun?
- 3) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin 93/13 6 artikla, jossa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että sopimus jää muilta osin osapuolia sitovaksi, jos sopimus voi olla olemassa ilman kohtuuttomia ehtoja”, kaikissa tapauksissa esteenä sille, että tuomioistuin kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai soveltaa sen sijaan yleistä lainsäädäntöä?
- 4) Mikäli edelliseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitkä ovat ne olosuhteet, joissa kansallinen tuomioistuin voi kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai korvata sen soveltamalla yleistä lainsäädäntöä?
- 5) Mikäli edellä esitettyihin kysymyksiin ei voida vastata in abstracto, esiin tulee kysymys siitä, onko tapauksessa, jossa kansallinen rautatieyhtiö sanktioi siviilioikeudellisesti ilman matkaan oikeuttavaa lippua matkustavaa henkilöä tämän jäätyä kiinni matkalipun hinnan lisäksi tulevalle lisämaksulle ja jossa tuomioistuin katsoo, että veloitettu lisämaksu on direktiivin 93/13 2 artiklan a alakohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan kanssa, mukaisesti kohtuuton, direktiivin 93/13 6 artikla esteenä sille, että tuomioistuin toteaa ehdon pätemättömäksi ja soveltaa yleistä vahingonkorvauslainsäädäntöä kansalliselle rautatieyhtiölle aiheutuneen vahingon korvaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Bacău (Romania) on esittänyt 30.5.2018 – Radu-Lucian Rusu ja Oana-Maria Rusu v. SC Blue Air – Airline Management Solutions SRL

(Asia C-354/18)

(2018/C 294/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Bacău

Pääasian asianosaiset

Valittajat, kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa: Radu-Lucian Rusu ja Oana-Maria Rusu

Valittaja, vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa: SC Blue Air – Airline Management Solutions SRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pyritäänkö asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä 400 euron summalla korvaamaan pääasiallisesti aineellisia vahinkoja, jolloin henkistä kärsimystä on arvioitava 12 artiklan valossa, vai kattaako 7 artiklan 1 kohdan b alakohta pääasiallisesti henkiset kärsimykset, jolloin aineellisiin vahinkoihin sovelletaan 12 artiklan säännöksiä?
- 2) Kuuluuko ansionmenetyks, joka ylittää 7 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädetyin 400 euroa, 12 artiklassa tarkoitetun lisäkorvauksen käsitteen piiriin?
- 3) Asetuksen 12 artiklan [1 kohdan] toisen virkkeen mukaan ”tämän asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää tällaisesta korvauksesta”. Onko asetuksen tätä artiklaa tulkittava siten, että siinä jätetään kansallisen tuomioistuimen harkintavaltaan, onko 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla myönnetty summa vähennettävä lisäkorvauksesta, vai onko vähennys pakollinen?
- 4) Mikäli summan vähentäminen ei ole pakollista, minkä seikkojen perusteella kansallinen tuomioistuin päättää, vähentääkö se 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen summan lisäkorvauksesta?
- 5) Onko ansionmenetyksestä aiheutuvaa vahinkoa, joka johtuu siitä, että työntekijä ei ole voinut saapua työpaikalleen sen vuoksi, että hän on saapunut myöhässä määränpäähän uudelleenreitityksen jälkeen, arvioitava siltä kannalta, että 8 artiklassa säädetyt velvoitteet on laiminlyöty, vai 12 artiklan perusteella, luettuna yhdessä 4 artiklan kanssa?
- 6) Merkitseekö asetuksen N:o 261/2004 4 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukainen lentoyhtiön velvollisuus avun antamiseen sitä, että matkustajalle ilmoitetaan täydelliset tiedot kaikista uudelleenreitityksen vaihtoehdoista, kuten säädetään 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa?
- 7) Kenelle kuuluu asetuksen N:o 261/2004 8 artiklan nojalla velvoite näyttää toteen, että uudelleenreititys on suoritettu mahdollisimman pian?
- 8) Asetetaanko asetuksessa matkustajille velvoite hakea muita lentoja määränpäähän tai pyytää lentoyhtiötä etsimään vapaita paikkoja tällaisilta lennoilta, vai onko lentoyhtiö velvollinen omasta aloitteestaan hakemaan matkustajalle parasta vaihtoehtoa hänen kuljettamiseksi määränpäähän?
- 9) Onko määritettäessä matkustajille aiheutuneita vahinkoja merkitystä sillä, että he ovat hyväksyneet lentoyhtiön heille tekemän ehdotuksen lennosta päivämääränä 11.9.2016, vaikka he ovat voineet ajatella, että heille ei maksettaisi palkkaa heidän ollessaan poissa työpaikalta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-355/18)

(2018/C 294/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Barbara Rust-Hackner

Vastaaja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 90/619/ETY ⁽¹⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96/ETY ⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi), luettuna yhdessä direktiivin 92/96/ETY 31 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ilmoitukseen peruutusmahdollisuudesta on sisällyttävä myös maininta siitä, ettei peruuttamista tarvitse tehdä tietyssä muodossa?
- 2) Voidaanko peruuttamisesta, joka tapahtuu virheellisen peruutusoikeudesta ilmoittamisen vuoksi, ilmoittaa myös vielä senkin jälkeen, kun henkivakuutussopimus on päättynyt vakuutuksenottajan tekemän irtisanomisen (ja takaisinoston) seurauksena?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Christian Gmoser v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-356/18)

(2018/C 294/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Gmoser

Vastaaja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 90/619/ETY ⁽¹⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96/ETY ⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi), luettuna yhdessä direktiivin 92/96/ETY 31 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ilmoitukseen peruutusmahdollisuudesta on sisällyttävä myös maininta siitä, ettei peruuttamista tarvitse tehdä tietyssä muodossa?
- 2) Voidaanko peruuttamisesta, joka tapahtuu virheellisen peruutusoikeudesta ilmoittamisen vuoksi, ilmoittaa myös vielä senkin jälkeen, kun henkivakuutussopimus on päättynyt vakuutuksenottajan tekemän irtisanomisen (ja takaisinoston) seurauksena?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Bettina Plackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-357/18)

(2018/C 294/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bettina Plackner

Vastaaja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 90/619/ETY⁽¹⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96/ETY⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi), luettuna yhdessä direktiivin 92/96/ETY 31 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ilmoitukseen peruutusmahdollisuudesta on sisällyttävä myös maininta siitä, ettei peruuttamista tarvitse tehdä tietyssä muodossa?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan lääkevirasto on tehnyt 1.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA, 22.3.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: S. Marino, A. Spina, S. Drosos ja T. Jabłoński)

Muut osapuolet: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- hyväksyy EMA:n valituksen ja kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-80/16 antaman tuomion,
- hylkää kumoamisvaatimuksen perusteettomana, ja
- velvoittaa ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana olleen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut (mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EMA vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste on kaksiosainen. EMA väittää ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, että harvinaislääkkeistä annetun asetuksen⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa on tarkasteltava erillään 5 artiklan 2 kohdasta. Tällainen tulkinta merkitsee 5 artiklan 1 kohdan rikkomista, sillä se heikentää tämän säännöksen tehokkuutta.

Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa EMA väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, että EMA:n olisi tukeuduttava lääkkeen käsitteeseen, kun se arvioi 5 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi sitä, ovatko harvinaislääkkeeksi määrittelemistä koskeva hakemus ja markkinoille saattamista koskeva lupahakemus päällekkäisiä.

- 2) Toisessa valitusperusteessa EMA väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti lääkkeen käsitettä, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2001/83/EY⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa, siltä osin kuin se on katsonut, että kahden tuotteen apuaineisiin ja antotapoihin liittyvät erot tekevät näistä tuotteista erilaiset harvinaislääkkeistä annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

⁽¹⁾ Harvinaislääkkeistä 16.12.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 141/2000 (EYVL 2000, L 18, s. 1).

⁽²⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 4.6.2018 – *Eni SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico ja Ministero dell'Economia e delle Finanze*

(Asia C-364/18)

(2018/C 294/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eni SpA

Vastaajat: Ministero dello Sviluppo Economico ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta ja johdanto-osan kuudes perustelukappale esteenä kansalliselle lainsäädännölle, erityisesti vuoden 1996 asetuksen (decreto legislativo) nro 625 19 §:n 5-bis momentille, joissa Consiglio di Staton tuomiolla nro 290/2018 antaman tulkinnan perusteella sallitaan rojaltien suorittamisen yhteydessä öljyn ja muiden polttoaineiden hintoihin perustuvan QE indeksin käyttö kaasun lyhyen kaupan markkinahintaan kiinnitetyn Pfor-indeksin sijasta.

⁽¹⁾ Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30.5.1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/22/EY (EYVL 1994, L 164, s. 3).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 4.6.2018 – Shell Italia E & P SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico ym.

(Asia C-365/18)

(2018/C 294/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Shell Italia E & P SpA

Vastaajat: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Autorità per l'energia elettrica, il Gas e il Sistema idrico, nykyisin Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta ja johdanto-osan kuudes perustelukappale esteenä kansalliselle lainsäädännölle, erityisesti vuoden 1996 asetuksen (decreto legislativo) nro 625 19 §:n 5-bis momentille, joissa Consiglio di Stato tuomiolla nro 290/2018 antaman tulkinnan perusteella sallitaan rojaltien suorittamisen yhteydessä öljyn ja muiden polttoaineiden hintoihin perustuvan QE indeksin käyttö kaasun lyhyen kaupan markkinahintaan kiinnitetyn Pfor-indeksin sijasta.

⁽¹⁾ Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30.5.1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/22/EY (EYVL 1994, L 164, s. 3).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social de Madrid (Espanja) on esittänyt 5.6.2018 – José Manuel Ortiz Mesonero v. UTE Luz Madrid Centro (johon kuuluvat liikeyritykset SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)

(Asia C-366/18)

(2018/C 294/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: José Manuel Ortiz Mesonero

Vastaaja: UTE Luz Madrid Centro (johon kuuluvat liikeyritykset SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)

Ennakkoratkaisukysymys

- 1) Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8, 10 ja 157 artikla, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artikla, perusoikeuskirjan 23 artikla ja 33 artiklan 2 kohta sekä direktiivin 2006/54⁽¹⁾ 1 artikla ja 14 artiklan 1 kohta, kun niitä kaikkia tarkastellaan vanhempainvapaata koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanosta annettu direktiivi 2010/18⁽²⁾ huomioon ottaen, esteenä Espanjan työntekijöiden asemasta annetun lain 37 §:n 6 momentin kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan työntekijän työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevan oikeuden käyttäminen huollettavina olevien alaikäisten tai perheenjäsenten välitöntä hoitamista varten edellyttää, että työntekijän on kaikissa tapauksissa lyhennettävä tavanomaisen työpäivänsä pituutta, mikä johtaa palkan pienentymiseen samassa suhteessa?

⁽¹⁾ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23).

⁽²⁾ BUSINESSEUROOPEN, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8.3.2010 annettu neuvoston direktiivi 2010/18/EU (EUVL 2010, L 68, s. 13).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 4.6.2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peñan perillisenä) v. Administración del Estado

(Asia C-367/18)

(2018/C 294/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittajat: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peñan perillisenä)

Vastapuoli: Administración del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/70⁽¹⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle Espanjan lainsäädännölle, jossa julkishallinnon palveluksessa oleviin työntekijöihin sovellettavista perussäännöistä annetun lain konsolidoidun tekstin [Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (30.10.2015 annettu kuninkaan asetus [5]/2015, Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre)] 12 §:n 3 momentissa säädetään palvelussuhteen vapaasta päättämisestä korvauksetta, ja sitä vastoin työntekijöiden asemasta annetun lain konsolidoidun tekstin [Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (23.10.2015 annettu kuninkaan asetus 2/2015, Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre)] 49 §:n 1 momentin c kohdassa vahvistetaan korvaus silloin, kun työsopimus päättyy tiettyjen laissa säädettyjen perusteiden vuoksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kuuluuko puitesopimuksen 5 lausekkeen soveltamisalaan Espanjan lainsäätäjän toteuttaman kaltainen toimenpide, jonka mukaan työntekijälle on maksettava tilapäistä työtä koskevan sopimuksen päättyessä korvaus, joka vastaa 12 päivän palkkaa kultakin palvelusvuodelta, silloinkin kun tällaisia tilapäistä työtä koskevia sopimuksia on tehty vain yksi?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaiseksi katsottava säännös, jossa määräaikaisille työntekijöille tunnustetaan sopimuksen päättyessä oikeus korvaukseen, joka vastaa 12 päivän palkkaa kultakin palvelusvuodelta, mutta jossa oikeutta tällaiseen korvaukseen ei ole tunnustettu edellä mainitulle ylimääräiselle henkilöstölle palvelussuhteen vapaan päättämisen tapauksessa[?]

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugali) on esittänyt
7.6.2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas v. Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Asia C-373/18)

(2018/C 294/36)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymys

Rikotaanko 14.12.2001 annetun lain (Decreto-Lei) nro 322-B/2001 3 §:n mukaisen leimaverotaulukon säännöllä nro 26.1, jossa säädetään leimaveron kantamisesta perustettaessa pääomayhtiötä (osakeyhtiötä), jonka osakepääoma maksetaan kokonaisuudessaan käteisellä, 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, ⁽²⁾ 7 artiklan 1 kohtaa?

⁽¹⁾ Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY (EYVL 1969, L 249, s. 25).

⁽²⁾ EYVL 1985, L 156, s. 23.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 8.6.2018 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AH, PB, CX, KM, PH**

(Asia C-377/18)

(2018/C 294/37)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

AH, PB, CX, KM, PH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2016/343⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, luettuna yhdessä direktiivin johdanto-osan 16 perustelukappaleen ensimmäisen virkkeen ja 17 perustelukappaleen kanssa, esteenä sellaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa edellytetään, että (rikosoikeudenkäynnin yhteydessä tehdyn) sopimuksen tekstissä mainitaan rikoksen tekijöinä sen syytetyn lisäksi, joka on myöntänyt syyllistyneensä kyseiseen rikokseen ja tehnyt tämän sopimuksen, myös muita syytettyjä eli rikoskumppaneita, jotka eivät ole tehneet kyseistä sopimusta eivätkä myöntäneet syyllisyyttään ja joiden osalta asian käsittely jatkuu tavanomaisessa rikosoikeudenkäynnissä, mutta jotka ovat hyväksyneet sen, että ensin mainittu syytetty tekee kyseisen sopimuksen?

⁽¹⁾ Eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343 (EUVL 2016, L 65, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. E.P.

(Asia C-380/18)

(2018/C 294/38)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuoli: E.P.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EU) 2016/399⁽¹⁾ [– –] 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että todettaessa, että enintään 90 päivää kestävä laillinen oleskelu 180 päivän jakson aikana on päättynyt, koska ulkomaalaisen katsotaan voivan vaarantaa yleistä järjestystä, on perusteltava, että asianomaisen ulkomaalaisen oma käyttäytyminen merkitsee yhteiskunnan perustavanlaatuisen etuun vaikuttavaa todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitä vaatimuksia on asetuksen (EU) 2016/399 [– –] 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla asetettava perustelulle, jonka mukaan ulkomaalaisen katsotaan voivan vaarantaa yleistä järjestystä?

Onko asetuksen (EU) 2016/399 [– –] 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan ulkomaalaisen katsotaan jo pelkästään sen seikan perusteella, että on todettu, että hänen epäillään syyllistyneen rikokseen, voivan vaarantaa yleistä järjestystä?

⁽¹⁾ Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399 (EUVL 2016, L 77, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – G.S. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-381/18)

(2018/C 294/39)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: G.S.

Vastapuoli: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2003/86/EY⁽¹⁾ [– –] 6 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että perheenjäsenen oleskeluluvan peruuttaminen tai uusimatta jättäminen yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä edellyttää perustelua, että kyseisen perheenjäsenen oma käyttäytyminen merkitsee yhteiskunnan perustavanlaatuisen etuun vaikuttavaa todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitä perusteluvaatimuksia on direktiivin 2003/86/EY [– –] 6 artiklan 2 kohdan mukaan asetettava perheenjäsenen oleskeluluvan peruuttamiselle tai uusimatta jättämiselle yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä?

Onko direktiivin 2003/86/EY [– –] 6 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan perheenjäsenen oleskelulupa voidaan peruuttaa tai jättää uusimatta yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä, jos rangaistus tai turvaamistoimenpide, johon kyseinen perheenjäsen on tuomittu, on riittävän korkea Alankomaissa tapahtuneen laillisen oleskelun kestoon nähden ("liukuva asteikko"), missä yhteydessä suoritetaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 2.8.2001 antamassa tuomiossa *Boultif v. Sveitsi*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802-JUD005427300, ja 18.10.2006 antamassa tuomiossa *Üner v. Alankomaat*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, esitettyjen perusteiden nojalla etujen vertailu, jossa punnitaan toisaalta asianomaisen perheenjäsenen etua käyttäen oikeutta perheenyhdistämiseen Alankomaissa ja toisaalta Alankomaiden valtion etua suojella yleistä järjestystä?

⁽¹⁾ Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/86/EY (EUVL 2003, L 251, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 11.6.2018 – V. G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-382/18)

(2018/C 294/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: V. G.

Vastapuoli: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin tuomioistuin, kun huomioon otetaan direktiivin 2003/86/EY⁽¹⁾ [– –] 3 artiklan 3 kohta ja tuomio *Nolan* (ECLI:EU:C:2012:638), toimivaltainen vastaamaan Alankomaiden tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymyksiin kyseisen direktiivin säännösten tulkinnasta asiassa, jossa käsitellään Alankomaiden kansalaisuuden omaavan perheenkokoajan perheenjäsenen maahantuloa ja maassaoleskelua koskevaa hakemusta, jos kyseisen direktiivin katsotaan Alankomaiden oikeuden mukaan olevan suoraan ja ehdottomasti sovellettavissa kyseisenlaisiin perheenjäseniin?
- 2) Onko direktiivin 2003/86/EY [– –] 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että perheenjäsenen maahantuloa ja maassaoleskelua koskevan hakemuksen hylkääminen yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä edellyttää perustelua, että kyseisen perheenjäsenen oma käyttäytyminen merkitsee yhteiskunnan perustavanlaatuisen etuun vaikuttavaa todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa?
- 3) Jos toiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitä perusteluvaatimuksia on direktiivin 2003/86/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaan asetettava perheenjäsenen maahantuloa ja maassaoleskelua koskevan hakemuksen hylkäämiselle yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä?

Onko direktiivin 2003/86/EY 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan perheenjäsenen maahantuloa ja maassaoleskelua koskeva hakemus voidaan hylätä yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä, koska asianomainen on tuomittu hänen oleskellessaan aikaisemmin kyseisessä jäsenvaltiossa, missä yhteydessä suoritetaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 2.8.2001 antamassa tuomiossa *Boultif v. Sveitsi*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, ja 18.10.2006 antamassa tuomiossa *Üner v. Alankomaat*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, esitettyjen perusteiden nojalla etujen vertailu, jossa punnitaan toisaalta asianomaisen perheenjäsenen ja asianomaisen perheenkokoajan etua käyttäen oikeutta perheenyhdistämiseen Alankomaissa ja toisaalta Alankomaiden valtion etua suojella yleistä järjestystä?

(¹) Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/86/EY (EUVL 2003, L 251, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Puola) on esittänyt 11.6.2018 – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka (Gdynia), Santander Consumer Bank S.A. (Wrocław) ja mBank S.A. (Varsova)

(Asia C-383/18)

(2018/C 294/41)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lexitor Sp. z o.o

Vastaajat: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka (Gdynia), Santander Consumer Bank S.A. (Wrocław) ja mBank S.A. (Varsova)

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (¹) 16 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan g alakohdan kanssa, tulkittava siten, että kun kuluttaja täyttää luottosopimuksen mukaiset velvollisuutensa ennen aikaisesti, hänellä on oikeus kohtuulliseen vähennykseen luoton kokonaiskustannuksista, mukaan lukien niistä kustannuksista, joiden suuruus ei riipu kyseisen luottosopimuksen voimassaoloajasta?

(¹) EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 11.6.2018 – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA ja Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P) v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Asia C-385/18)

(2018/C 294/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA ja Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Vastapuoli: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko edellä esitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen vallitessa toimenpide, joka koostuu 28.12.2015 annetussa laissa nro 208 (1 §:n 867 momentti), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.2017 annetulla asetuksella (decreto-legge) nro 50, määritetyillä ehdoilla rautatieliikennealan toimijan hyväksi annetusta lakisääteisestä 70 miljoonan euron määrärahasta ja sitä seuranneesta saman toimijan luovutuksesta toiselle talouden toimijalle ilman tarjouskilpailua ja vastiketta, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea?

Jos vastaus on myöntävä, on määritettävä, onko kyseinen tuki kuitenkin unionin oikeuden kanssa yhteensopiva ja mitkä ovat seuraukset siitä, ettei tuesta ole tehty SEUT 10[8] artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt
11.6.2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA v. Minister van
Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Asia C-386/18)

(2018/C 294/43)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Vastaaja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1a.) Onko Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽¹⁾ (asetus 508/2014) 66 artiklan 1 kohta sen takia, että siinä säädetään, että tukea ”myönnetään” kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013⁽²⁾ (asetus 1379/2013) 28 artiklassa tarkoitettujen tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevien suunnitelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, esteenä sille, että jäsenvaltio vetoaa tuottajaorganisaatiota, joka on jättänyt tällaista avustuksen myöntämistä koskevan hakemuksen, vastaan siihen, ettei jäsenvaltio ollut hakemuksen jättämisen ajankohtana ottanut käyttöön Euroopan komission hyväksymässä toimintaohjelmassaan eikä menojen tukikelpoisuuden määrittämiseksi annetuissa kansallisissa säännöissä mahdollisuutta tehdä hakemus tietyn menoluokan osalta (käsiteltävässä tapauksessa tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevan suunnitelman valmistelu- ja täytäntöönpanokustannukset) tai tietyn ajanjakson osalta (käsiteltävässä tapauksessa vuosi 2014)?
- 1b.) Onko ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a alakysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tuottajaorganisaatio on asetuksen N:o 1379/2013 28 artiklan perusteella velvollinen laatimaan tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevan suunnitelman ja sen jälkeen, kun jäsenvaltio on hyväksynyt kyseisen suunnitelman, panemaan sen täytäntöön?
- 2) Mikäli ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a alakysymykseen vastataan siten, että asetuksen 508/2014 66 artiklan 1 kohta on esteenä sille, että jäsenvaltio vetoaa tuottajaorganisaatiota, joka on jättänyt tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevan suunnitelman valmisteluun ja täytäntöönpanoa tarkoitettua avustuksen myöntämistä koskevan hakemuksen, vastaan siihen, että kyseinen jäsenvaltio ei hakemuksen jättämisen ajankohtana ollut ottanut käyttöön mahdollisuutta tehdä tällainen hakemus, voiko asianomainen avustuksenhakija silloin saada asetuksen 508/2014 66 artiklan 1 kohdasta suoraan oikeusperustan asianomaisen avustuksen myöntämistä koskevalle oikeudelle jäsenvaltiotaan kohtaan?

- 3) Mikäli toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että asianomainen avustuksenhakija voi saada asetuksen 508/2014 66 artiklan 1 kohdasta suoraan oikeusperustan asianomaisen avustuksen myöntämistä koskevalle oikeudelle jäsenvaltiotaan kohtaan, onko Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽³⁾ (asetus 1303/2013) 65 artiklan 6 kohta silloin esteenä sille, että avustus myönnetään tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevan suunnitelman valmisteluun ja täytäntöönpanoon siinä tapauksessa, että avustushakemus jätetään sen jälkeen, kun tuotantoa ja markkinoille saattamista koskeva suunnitelma on valmisteltu ja pantu täytäntöön?

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 149, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2013, L 354, s. 1.

⁽³⁾ EUVL 2013, L 347, s. 320.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Puola) on esittänyt
12.6.2018 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów
Medycznych i Produktów Biobójczych**

(Asia C-387/18)

(2018/C 294/44)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Delfarma Sp. z o.o.

Vastaaja: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus, erityisesti SEUT 34 ja 36 artikla, esteenä kansallisen oikeuden säännöstölle, jonka mukaan rinnakkaistuodun lääkkeen osalta jäsenvaltiossa markkinoille saattamista koskevaa lupaa ei voida myöntää pelkästään siksi, että rinnakkaistuotu lääke on hyväksytty vientijäsenvaltiossa geneerisenä vertailulääkkeenä, eli asiakirjojen tiivistelmän perusteella, ja maahantuontijäsenvaltiossa tällainen lääke on saanut luvan vertailulääkkeenä, eli täydellisen asiakirja-aineiston perusteella, ja tällainen epäminen tehdään tutkimatta, ovatko molemmat lääkkeet terapeuttisesti olennaisesti samanlaiset ja ilman, että kansallinen viranomainen tällaisesta mahdollisuudesta huolimatta pyytäisi asiakirjoja toimivaltaiselta vientivaltion viranomaiselta?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) on
esittänyt 13.6.2018 – Brussels Securities SA v. Belgian valtio**

(Asia C-389/18)

(2018/C 294/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Brussels Securities SA

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY⁽¹⁾ (joka on korvattu 18.1.2012 lukien eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30.11.2011 annetulla neuvoston direktiivin 2011/96/EU⁽²⁾), luettuna yhdessä unionin oikeuden muiden lähteiden kanssa,

tulkittava siten, että se on esteenä kansallisen viranomaisen sääntelylle, kuten vuoden 1992 tuloverolaille ja vuoden 1992 tuloverolain täytäntöönpanosta annetulle kuninkaan asetukselle, siinä muodossa kuin niitä sovelletaan verovuoden 2011 osalta,

kun niissä on valittu verovapautusjärjestelmä (pidättyminen kantamasta veroa emoyhtiön tytäryhtiönsä osakkaana saamista osingoista), jonka mukaan ensin tytäryhtiön jakama osinko sisällytetään emoyhtiön veron määräytymisperusteeseen ja tämän jälkeen tästä osingosta 95 prosenttia vähennetään tästä veron määräytymisperusteesta lopullisesti verotettuina tuloina,

sillä perusteella, että emoyhtiön yhteisöveron laskentaperusteen määrittämiseksi sovelletaan yhdessä tätä lopullisesti verotettujen tulojen vähentämistä koskevaa Belgian järjestelmää sekä

- 1) sääntöjä, jotka koskevat toista vähennystä, joka muodostaa tässä sääntelyssä säädetyn veroedun (riskipääomavähennys),
- 2) oikeutta vähentää siirrettävissä olevien aikaisempien tappioiden saldo,
- 3) oikeutta siirtää seuraaville tilivuosille lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän vähennys, riskipääomavähennys ja siirrettävissä olevien aikaisempien tappioiden saldon vähennys, jos niiden määrä on verovuonna suurempi kuin verotettavan tulon määrä, ja
- 4) vähennysjärjestystä, jonka mukaan näiden seuraavien verovuosien aikana vähennykseen on ensin käytettävä siirretyt lopullisesti verotetut tulot, tämän jälkeen siirretyt riskipääomavähennykset (jota voidaan siirtää enintään ”seitsemälle seuraavalle verovuodelle”) ja tämän jälkeen siirrettävissä olevien aikaisempien tappioiden saldo, kunnes verotettava voitto on käytetty loppuun,

mikä pienentää tytäryhtiöltä saatujen osinkojen tai niiden osan verran tappioita, jotka emoyhtiö olisi voinut vähentää, jos osingot olisi vain yksinkertaisesti jätetty sen verovuoden, jonka aikana ne on saatu, voittojen ulkopuolelle (sillä seurauksella, että tämän verovuoden verotettava tulos pienenee ja siirrettävissä olevat verotukselliset tappiot mahdollisesti suurenevat), sen sijaan että nämä osingot ensin sisällytetään voittoihin ja niihin tämän jälkeen sovelletaan verovapautussääntöjä ja verosta vapautettuja määriä siirretään, mikäli voittojen määrä ei ole riittävä,

eli emoyhtiön siirrettävissä olevien aikaisempien tappioiden saldo pienenee, mikä voi tapahtua sitä verovuotta seuraavina verovuosina, jolta lopullisesti verotetut tulot, riskipääomavähennys ja siirrettävissä olevien aikaisempien tappioiden saldo ylittävät verotettavien voittojen määrän?

⁽¹⁾ EYVL 1990, L 225, s. 6.

⁽²⁾ EUVL 2011, L 345, s. 8.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social de Barcelona (Espanja) on esittänyt 15.6.2018 – Ana María Páez Juárez v. Nobel Plastiques Ibérica SA

(Asia C-397/18)

(2018/C 294/46)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ana María Páez Juárez

Vastaaja: Nobel Plásticos Ibérica SA

Muut osapuolet: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) ja Ministerio Fiscal

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin sitä on tulkittu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, sovellettaessa pidettävä vammaisina tietyille vaaroille erityisen alttiiksi luokiteltuja työssäkäyviä henkilöitä, kun he henkilökohtaisten ominaisuuksiensa tai tunnetun biologisen tilansa vuoksi ovat erityisen alttiita työstä aiheutuville vaaroille, eivätkä tästä syystä voi hoitaa työtehtäviä tietyissä työskentelypaikoissa, koska tästä saattaisi aiheutua vaaraa heidän omalle terveydelleen tai muille henkilöille?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, esitetään seuraavat kysymykset:

2) Onko päätös työntekijän irtisanomisesta taloudellisista tai tekniikkaan, organisaatioon tai tuotantoon liittyvistä syistä direktiivin 2000/78 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua välillistä syrjintää tai välitöntä syrjintää, kun kyseisellä henkilöllä on todettu vamma, koska hän on fyysisten vaivojensa vuoksi luokiteltu erityisen alttiiksi hoitaakseen työtehtäviä joissakin työskentelypaikoissa, ja tämän vuoksi hänelle on vaikeaa saavuttaa sellaisia tuottavuuden tasoja, joilla pystyisi välttymään joutumasta mahdollisesti irtisanottavaksi?

3) Onko päätös työntekijän irtisanomisesta taloudellisista tai tekniikkaan, organisaatioon tai tuotantoon liittyvistä syistä direktiivin 2000/78 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua välillistä syrjintää tai välitöntä syrjintää, kun kyseisellä henkilöllä on todettu vamma, koska hänet on todettu fyysisten vaivojensa vuoksi erityisen alttiiksi hoitaakseen työtehtäviä joissakin työskentelypaikoissa, ja päätös tehdään, muiden vaikuttavien perusteiden ohella, kaikkien työskentelypaikkojen tehtävien hoitamista koskevan monialaisuuden perusteella, jossa mukaan luetaan myös työskentelypaikat, joiden tehtäviä vammaisen ei voi hoitaa?

4) Onko päätös työntekijän irtisanomisesta taloudellisista tai tekniikkaan, organisaatioon tai tuotantoon liittyvistä syistä direktiivin 2000/78 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määriteltyä välillistä syrjintää, kun kyseisellä henkilöllä on todettu vamma ja kun hänet on tämän vuoksi todettu fyysisten vaivojensa vuoksi erityisen alttiiksi hoitaakseen työtehtäviä joissakin työskentelypaikoissa, mistä on aiheutunut pitkiä poissaoloja ja sairauslomia ennen irtisanomista[,] ja päätös tehdään, muiden vaikuttavien perusteiden ohella, kyseisen työntekijän poissaolojen perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 2000, L 303, s. 16.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt
15.6.2018 – Antonio Bocero Torrico v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General
de la Seguridad Social**

(Asia C-398/18)

(2018/C 294/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Antonio Bocero Torrico

Vastapuolet: Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 48 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa asetetaan varhaiseläkkeen myöntämisen edellytykseksi se, että saatavan eläkkeen määrä on suurempi kuin vähimmäiseläkkeen, jota kyseiselle henkilölle olisi mainitun lainsäädännön perusteella maksettava, kun "saatavalla eläkkeellä" tulkitaan tarkoitettavan ainoastaan toimivaltaisen jäsenvaltion (tässä tapauksessa Espanjan) sosiaaliturvajärjestelmästä maksettavaa tosiasiallista eläkettä ilman, että siihen sisällytetäisiin myös kyseisen henkilön toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmästä maksettavana etuutena saama tosiasiallinen eläke?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 18.6.2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV ja TAQA Piek Gas BV v. Autoriteit Consument en Markt

(Asia C-399/18)

(2018/C 294/48)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV ja TAQA Piek Gas BV

Vastaaja: Autoriteit Consument en Markt

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko yhtenäinen kapasiteettitariffi, jossa ei tehdä eroa verkonkäyttäjien tyyppin vaan sovitun kapasiteetin mukaan, yhteensopiva maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009⁽¹⁾ (kaasuasetus) 13 artiklan kanssa?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 211, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Praze (Tšekki) on esittänyt 18.6.2018 – Herst, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-401/18)

(2018/C 294/49)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský soud v Praze

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Herst, s.r.o.

Vastaaja: Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko mitä tahansa verovelvollista pidettävä yhteisestä arvonnäisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonnäisäverodirektiivi) 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna verovelvollisena? Jos ei, mihin verovelvollisiin kyseistä säännöstä sovelletaan?

- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa, että arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan pääasian kohteena olevan kaltaiseen tilanteeseen (jossa tuotteiden hankkija on rekisteröity verovelvolliseksi), onko tätä säännöstä tulkittava siten, että jos nämä tuotteet lähetetään tai kuljetetaan valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽²⁾ (jäljempänä valmisteverodirektiivi) asianomaisten säännösten mukaisesti, luovutusta, joka liittyy valmisteverodirektiivin mukaiseen menettelyyn, on pidettävä luovutuksena, joka oikeuttaa tämän säännöksen mukaiseen vapautukseen, vaikka arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdan mukaisen vapautuksen edellytykset eivät muilta osin täyty, kun otetaan huomioon tavaroiden kuljetuksen kohdistaminen toiseen liiketoimeen?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa, että arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta pääasian kohteena olevan kaltaiseen tilanteeseen, onko se, että tavarat kuljetetaan väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä, ratkaisevaa tehtäessä päätös siitä, mihin useista peräkkäisistä luovutuksista kuljetus on kohdistettava, kun kyseessä on arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdan mukainen oikeus arvonlisäveron vapautukseen?
- 4) Muodostuuko verovelvolliselle omistajalle kuuluva määräämisvalta arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettulla tavalla, jos verovelvollinen ostaa tavaroita toiselta verovelvolliselta suoraan tietylle asiakkaalle olemassa olevan tilauksen (jossa määritetään tavaroiden tyyppi, määrä, alkuperä ja toimitusaika) perusteella, jos verovelvollinen ei itse fyysisesti käsittele tavaroita, koska ostaja suostuu ostosopimuksen tehdessään siihen, että ostaja järjestää tavaroiden kuljetuksen alkuperäisestä paikasta itselleen, jolloin verovelvollinen järjestää ainoastaan halutut tavarat saataville toimittajiensa kautta ja välittää tavaroiden luovutuksen kannalta välttämättömät tiedot (omasta puolestaan tai liiketoimintaketjuun kuuluvien alihankkijoiden puolesta), kun verovelvollisen kate muodostuu kyseisten tavaroiden osto- ja myyntihinnan välisestä erosta ilman, että liiketoimintaketjun yhteydessä laskutettaisiin tavaroiden kuljetuksen hinta?
- 5) Säädetäänkö valmisteverodirektiivissä (esim. 4 artiklan 1 kohdassa, 17 artiklassa tai 19 artiklassa) joko suoraan tai välillisesti eli tosiasiallisen käsittelyn rajoituksen muodossa riittävästä edellytyksistä (valmisteveron alaisten) tavaroiden ”omistajalle kuuluvan määräämisvallan” siirtämiselle arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettulla tavalla siten, että tavaroiden asettamista väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn vastaanottajan toimesta valmisteverodirektiivin edellytysten mukaisesti on pidettävä tavaroiden luovutuksena arvonlisäverotuksen kannalta?
- 6) Tässä yhteydessä, kun määritetään luovutusta, johon liittyy kuljetus, tilanteessa, jossa tavarat luovutetaan ketjussa väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä ja toimitetaan yhtenä kuljetuksena, onko arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettu kuljetus ymmärrettävä niin, että se alkaa ja päättyy valmisteverodirektiivin 20 artiklan mukaisesti?
- 7) Estääkö arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaate tai jokin muu unionin lainsäädännön periaate soveltamasta kansallisen lainsäädännön perustuslaillista in dubio mitius -periaatetta, joka velvoittaa viranomaiset moniselitteisessä lainsäädännöllisessä tilanteessa, jossa tulkintoja voi objektiivisesti tarkasteltuna olla monia, valitsemaan lainsäädännön soveltamisen kohteena olevan henkilön (tässä tapauksessa arvonlisäverovelvollinen) kannalta edullisen tulkinnan? Olisiko tämän periaatteen soveltaminen unionin lainsäädännön mukaista ainakin siinä tapauksessa, että se rajattaisiin tilanteisiin, joissa riidanalaisessa tapauksessa merkitykselliset tosiseikat ovat tapahtuneet ennen kuin Euroopan unionin tuomioistuin on antanut sitovan tulkinnan, jossa unionin tuomioistuin on määrittänyt oikeaksi muun, verovelvollisen kannalta vähemmän edullisen tulkintavaihtoehdon?

In dubio mitius -periaatteen soveltamismahdollisuuden osalta:

- 8) Oliko unionin lainsäädännössä asetettujen rajojen näkökulmasta ajankohtana, jolloin verotettavat tapahtumat toteutuivat käsiteltävässä asiassa (marraskuu 2010–toukokuu 2013), mahdollista pitää objektiivisesti epäselvänä ja monitulkintaisena kysymystä siitä, ovatko oikeudelliset käsitteet ”tavaroiden luovutus” tai ”tavaroiden kuljetus” samansisältöiset valmisteverodirektiivissä ja arvonlisäverodirektiivissä?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL 2009, L 9, s. 12).

Valitus, jonka Alcogroup ja Alcodis ovat tehneet 14.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-274/15, Alcogroup ja Alcodis v. komissio 10.4.3.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Alcogroup, Alcodis (edustajat: P. de Bandt, J. Dewispelaere ja J. Probst, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-274/15 10.4.2018 antama tuomio on kumottava
- kahdesta riidanalaisesta päätöksestä nostettu kanne on otettava tutkittavaksi
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen kumoamiskanteesta annettavan asiaratkaisun tekemistä varten
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki tämän oikeudenkäyntimenettelyn kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja jättänyt noudattamatta perustelovelvollisuutta
- Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on loukannut kantajien oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Višje sodišče v Mariboru (Slovenia) on esittänyt 21.6.2018 – Aleš Kuhar ja Jožef Kuhar v. Addiko Bank d.d.

(Asia C-407/18)

(2018/C 294/51)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Višje sodišče v Mariboru

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Aleš Kuhar ja Jožef Kuhar

Vastapuoli: Addiko Bank d.d.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko neuvoston direktiiviä 93/13/ETY⁽¹⁾ tulkittava Euroopan unionin oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa siten, että täytäntöönpanosta vastaavan tuomioistuimen on ulosmittausmenettelyssä viran puolesta kieltäydyttävä ulosmittauksesta sellaisen kohtuuttoman (haitantekomielessä laaditun) ehdon perusteella, joka sisältyy välittömästi täytäntöönpanokelpoiseen notaarin vahvistamaan asiakirjaan (ulosmittausperuste) käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa, jossa jäsenvaltion prosessilainsäädännössä ei myönnetä täytäntöönpanosta vastaavalle tuomioistuimelle tosiasiallista mahdollisuutta keskeyttää ulosmittaus tai lykätä sitä (velallisen hakemuksesta tai viran puolesta) velallisen kuluttajana vireille paneman pääasiamenettelyn päätteeksi sopimusehdon kohtuuttomuudesta pääasiassa annettavaan lainvoimaiseen ratkaisuun asti.

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Valitus, jonka Verein Deutsche Sprache e.V. on tehnyt 4.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. v. Euroopan komissio, 23.4.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Verein Deutsche Sprache e.V. (edustaja: asianajaja W. Ehrhardt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen 23.4.2018 asiassa T-468/16 antama tuomio ja komission pääsihteerin 10.6.2016 komission nimissä asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ täytäntöönpanomääräysten 4 artiklan nojalla tekemä päätös on kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

Unionin yleisen tuomioistuimen virheellinen prosessinjohto: Valittaja pitää virheellisenä sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole käyttänyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 88 ja 89 artiklan mukaisia keinojaan asian selvittämiseksi. Sen olisi pitänyt tarkastella komission väitteitä asian tosiseikastosta kriittisemmin jopa riippumatta kantajan pyynnöistä näytön esittämiseksi. Tähän olisi ollut riittävä aihe komission tosiseikoista esittämien lausumien ristiriitaisuuden vuoksi.

Näytön esittämisestä 20.2.2017 tehdyn pyynnön virheellinen käsittely: Valittaja pitää virheellisenä sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole käsitellyt tarkemmin todisteeksi esitettyä yliopiston palveluksessa olevan tutkijan kirjallista lausumaa, johon sisältyy sisäpiirintietoa, vaikka se oli nimenomaisesti sallinut tämän todisteen esittämisen.

Valittaja pitää virheellisenä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on evännyt komission tiedottajan kuulemisen todistajana, vaikka edellä mainitusta asiakirjasta ilmeni riittävästi perusteita hänen kuulemisekseen.

Laillisuusolettaman virheellinen soveltaminen: Valittaja katsoo, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi, unionin tuomioistuimen kehittämää laillisuusolettamaa ei ole sovellettava unionin toimielimen lausumaan, joka paikkansa pitäessään johtaisi hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen.

Oikeuskäytäntö, johon unionin yleinen tuomioistuin viittasi laillisuusosoittaman soveltamiseksi, koskee muun tyyppisiä tilanteita, eikä sitä sen vuoksi voida soveltaa nyt käsiteltävässä tapauksessa.

Muiden asiakirjojen olemassaolosta esitettyjen aihetodisteiden huomiotta jättäminen: Valittaja riitauttaa uudelleen esittämillään lausumilla unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan valittaja ei ole esittänyt muiden asiakirjojen olemassaolosta sellaisia aihetodisteita, joiden perusteella tämä olisi katsottava toteennäytetyksi.

Valittajan avoimuusvaatimuksesta esittämän lausuman virheellinen huomiotta jättäminen: Valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin olettaa virheellisesti, että muiden asiakirjojen olemassaoloa koskeva komission väite pitää paikkansa, ja menettelee siten virheellisesti jättäessään huomiotta valittajan lausuman avoimuusvaatimuksesta.

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 145, s. 43.

Kanne 4.7.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-443/18)

(2018/C 294/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja D. Bianchi)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan,

1) ettei Italian tasavalta ole noudattanut

- täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/789⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt takaamatta, että rajoitusalueelta poistetaan välittömästi ainakin kaikki Xylella fastidiosan tartuttamat kasvit enintään 20 kilometrin etäisyydellä rajoitusalueen ja muun unionin alueen välisestä rajasta;
- täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/789 6 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt takaamatta, että Xylella fastidiosan esiintymistä seurataan tarkoituksenmukaisina ajankohtina tehtävin vuotuisin kartoituksin;
- direktiivin 2000/29/EY⁽²⁾ 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan eikä SEUT 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua velvoitettaan lojaaliin yhteistyöhön, koska se on lisäksi toistuvasti laiminlyönyt välittömät toimenpiteet estääkseen Xylella fastidiosan leviämisen jättämällä toistuvasti noudattamatta päätökseen (EU) 2015/789 perustuvia velvollisuuksiaan mainituilla tartuntavyöhykkeillä, mikä on mahdollistanut taudin myöhemmän leviämisen, ja jättämällä noudattamatta sille täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/789 6 artiklan 2, 7 ja 9 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sekä 7 kohdassa asetettuja velvoitteita.

2) Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio käytettävissä olevista tiedoista, jotka perustuvat Italian tasavallan antamiin tietoihin, komissio suorittamiin tarkastuksiin ja elintarviketurvallisuusviranomaisen sekä muiden laitosten tieteellisiin lausuntoihin, ilmenee, että tarkastukset on suoritettu myöhässä, että tartunnan saaneiden kasvien poistamisessa on esiintynyt huomattavia viiveitä tai niitä ei ole poistettu ollenkaan, ja ettei näin ole tapahtunut pelkästään perustellun lausunnon lähettämisaikajankohtaan asti vaan koko ajan tämän kanteen nostamiseen asti. Komissio katsoo siis näytetyksi, että Italia on jatkuvasti ja yleisesti jättänyt noudattamatta edellä mainituissa artikloissa asetetun veloitteensa estää kyseisen taudin leviäminen.

(¹) Toimenpiteistä *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) -organismien unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi 18.5.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/789 (EUVL L 125, s. 36).

(²) Kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8.5.2000 annettu komission direktiivi 2000/29/EY (EYVL L 169, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Keramag Keramische Werke ym. v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit ja muut yhteistoimintajärjestelyt — Kylpyhuonekalusteiden markkinat Ranskassa — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Tiettyjen yksikköjen osallistuminen kartelliin — Selvitysaineiston uudelleenarvioiminen)

(2018/C 294/54)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat asiassa T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, aiemmin Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Saksa) ja viisi muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä.

Kantaja asiassa T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat P. Lindfelt ja K. Struckmann, sekä J. Killick, barrister)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek ja J. Norris-Usher)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/39.092 – Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen (Asia COMP/39.092 – Kylpyhuonekalusteet) kumoamista osittain ja toisaalta kantajille kyseisellä päätöksellä määrätyn sakon määrän alentamista.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Keramag Keramische Werke GmbH ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle asioissa C-613/13 P, T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.7.2018 – Deluxe Entertainment Services Group v. EUIPO (deluxe)

(Asia T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin deluxe rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))

(2018/C 294/55)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: L. Gellman, solicitor, ja asianajaja M. Esteve Sanzt)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.1.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1250/2013-2), joka koskee hakemusta kuviomerkin deluxe rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Deluxe Entertainment Services Group Inc.* veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 175, 10.6.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Transtec v. komissio

(Asia T-616/15) ⁽¹⁾

(Euroopan kehitysrahasto — AKT-maat — Cotonoun sopimus — Afrikan portugalinkielisten maiden kulttuurialoitteiden tukiohjelma — Komission Guinea-Bissaun ohjelman rahoituksen toteutuksesta vastaavalle yhteisölle maksamat summat — Takaisinperintä tilintarkastuksen seurauksena — Saatavien kuittaus — Oikeasuhteisuus — Perusteeton etu — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)

(2018/C 294/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Transtec (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A. Aresu ja S. Bartelt, sittemmin A. Aresu)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan kumoamaan komission 27.8., 7.9., 16.9., 23.9. ja 25.9.2015 päivätyihin kirjeisiin sisältyneet kuittauspäätökset, jotka koskevat 624 388,73 euron takaisin perimistä, joka vastaa osaa siitä määrästä, joka kantajalle maksettiin ennakoina yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoittaman Guinea-Bissaun kulttuurialoitteiden tukiohjelman puitteissa, viivästyskorkoineen, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan palauttamaan summat, jotka väitetysti liittyvät perusteettomaan etuun, sekä korvaamaan vahinko, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut komission menettelystä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komission 27.8., 7.9., 16.9., 23.9. ja 25.9.2015 päivätyihin kirjeisiin sisältyneet kuittauspäätökset, jotka koskevat 624 388,73 euron takaisin perimistä, joka vastaa osaa siitä määrästä, joka kantajalle maksettiin ennakoina yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoittaman Guinea-Bissaun kulttuurialoitteiden tukiohjelman puitteissa, viivästyskorkoineen, kumotaan siltä osin kuin päätöksillä on tarkoitus periä takaisin 312 265,42 euroa, joka vastaa sitä määrää, joka on todettu toimenpideohjelman ja päättämishojelman arvioita (viite EKR/2010/249-005) koskevan tarkastuskertomuksen EKR 2007/20859 kohdassa nro 2 tukeen oikeuttamattomiksi menoiksi.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio ja Transtec vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.7.2018 – Espanja v. komissio

(Asia T-88/17) ⁽¹⁾

(Maaseuturahasto — Ohjelmakauden 2007 – 2013 viimeinen täytäntöönpanovuosi — Jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Päätös, jolla todetaan, ettei tiettyä määrää voida käyttää uudelleen Extremaduran itsehallintoalueen maaseudun kehittämissohjelman puitteissa — Laskentamenetelmä — Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 b kohta — Luottamuksensuoja)

(2018/C 294/57)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: M. A. Sampol Pucurull ja M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Aquilina ja M. Morales Puerta)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä maaseuturahaston ohjelmakauden 2007–2013 viimeisen täytäntöönpanovuoden (16 päivän lokakuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisen ajanjakson) osalta 30.11.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/2113 kumoamisesta siltä osin kuin komissio on katsonut Extremaduran maksajaviraston tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn osalta, että 5 364 682,52 euron suuruinen määrä on ”määrä, jota ei voida käyttää uudelleen”.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.5.2018 – RT v. parlamentti

(Asia T-98/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Sairausloma — Henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohta — Sairauspoissaolojen johdosta suoritettavista lääketieteellisistä tutkimuksista ja työkyvyttömyyskorvausta saavien henkilöiden ajoittaisista lääketieteellisistä tutkimuksista annetut sisäiset säännöt — Lääkärintodistus — Lääkärin allekirjoituksen ja leiman puuttuminen — Internetin välityksellä suoritettu lääkärisäkäynti — Kieltäytyminen hyväksymästä)

(2018/C 294/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: RT (edustaja: asianajaja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Steele ja E. Taneva)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan kumoamaan 30.6.2016 tehty parlamentin päätös, jossa se hylkäsi kantajan 27.6.2016 esittämän asiakirjan sillä perusteella, ettei se kelpaa lääkärintodistukseksi, jossa määrätään sairauslomaa

Tuomiolauselma

- 1) 30.6.2016 tehty Euroopan parlamentin päätös, jossa se hylkäsi kantajan 27.6.2016 esittämän asiakirjan sillä perusteella, ettei se kelpaa lääkärintodistukseksi, jossa määrätään sairauslomaa, kumotaan.
- 2) Parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 24.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.6.2018 – HF v. parlamentti(Asia T-218/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Avustamispyyntö — Henkilöstösääntöjen 12 a artikla — Työpaikkakiusaaminen — Työpaikkakiusaamista ja sen ehkäisemistä työpaikalla käsittelevä neuvoa-antava komitea — Avustamispyynnön hylkäämistä koskeva päätös — Oikeus tulla kuulluksi — Kontradiktorinen periaate — Neuvoa-antavan komitean lausunnon ja todistajien kuulemisesta laadittujen pöytäkirjojen luovuttamisen epääminen — Hallinnollisen menettelyn kesto — Kohtuullinen aika)

(2018/C 294/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HF (edustaja: asianajaja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Taneva ja M. Ecker)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, joka koskee yhtäältä parlamentin 3.6.2016 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla kyseisen toimielimen työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomaisen hylkäsi kantajan 11.12.2014 esittämän avustamispyynnön ja toisaalta sen vahingon korvaamista, joka kantajalle väitetysti aiheutui kyseisen viranomaisen lainvastaisesta toiminnasta mainitun avustamispyynnön käsittelemisen yhteydessä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan yksi neljäsosa HF:lle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 3) HF vastaa kolmesta neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 6.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.7.2018 – Vienna International Hotelmanagement v. EUIPO (Vienna House ja VIENNA HOUSE)(Asiat T-402/17 ja T-403/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemukset sanamerkin Vienna House ja kuviomerkin VIENNA HOUSE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2018/C 294/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vienna International Hotelmanagement AG (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja E. Zrzavy)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

Kaksi kannetta EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.4.2017 tekemistä päätöksistä (asiat R 333/2016-4 ja R 332/2016-4), jotka koskevat hakemuksia yhtäältä sanamerkin Vienna House ja toisaalta kuviomerkin VIENNA HOUSE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi.

Tuomiolauselma

- 1) *Asiat T-402/17 ja T-403/17 yhdistetään tämän tuomion antamista varten.*
- 2) *Kanteet hylätään.*
- 3) *Vienna International Hotelmanagement AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 277, 21.8.2017.

Kanne 23.5.2018 – García Ruiz v. parlamentti

(Asia T-322/18)

(2018/C 294/61)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Espanja) (edustaja: asianajaja C. Manzano Ledesma)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että tällä kanteella riitautetaan vetoamusvaliokunnan toiminta, ja kun kanne on otettu tutkittavaksi, toteamaan oikeuksien loukkaaminen ja näin varmistamaan kantajan edut tässä tuomioistuimessa,
- tarvittaessa velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin.

Kanne nostetaan, koska Euroopan parlamentin vetoamuslautakunta ei toteuttanut muuta toimenpidettä kuin suosituksen tai lausunnon antamisen vetoamuksen tekijälle, ja näin ollen se ei suojellut kantajan oikeuksia ja rikkoi EY-sopimuksen 232 artiklan 3 kohtaa ja EUT-sopimuksen 265 artiklan 3 kohtaa.

Comunidad de Madridin julkisen hallinnon ja tuomioistuinten päätöksillä vahingoitettiin kantajan oikeuksia ja hänen taloudellisia etujaan rikkomalla oikeutta saada tuloa Comunidad de Madridin myöntämän valtion maksaman eläkkeen lisäksi.

Comunidad de Madridin hallinnollinen päätös ja annetut tuomioistuinratkaisut johtavat korvauksen osalta eriarvoiseen kohteluun ja syrjintään vapaaehtoisesti eläkkeelle jääneiden ja eläkkeelle siirrettyjen eläkkeensaajien välillä.

Euroopan unionin on toimivaltainen eläkkeiden alalla, minkä vuoksi on unionin yleisen tuomioistuimen velvollisuutena on suojella kantajan oikeutta, koska julkinen hallinto ja kansalliset tuomioistuimet eivät ole noudattaneet unionin tuomioistuinten vakiintuneessa oikeuskäytännössä ja direktiiveissä, jotka koskevat samapalkkaisuutta, tunnustettua oikeutta, vaikka mainitun kahden eläkkeensaajaryhmän välillä ei ole objektiivista oikeudellista ja tosiasiallista eroa edun saamisen osalta.

Kanne 31.5.2018 – NEC Corporation v. komissio

(Asia T-341/18)

(2018/C 294/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NEC Corporation (Tokio, Japani) (edustajinaan: lakimiehet R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer ja A. Pliego Selie)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) lopullinen, joka koskee SEUT 110 ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan (Asia AT.40136 – Kondensaattorit) mukaista menettelyä, siltä osin kuin siinä katsotaan, että kantaja on rikkonut mainittuja määräyksiä
- kumoaa riitautetun päätöksen siltä osin, kuin siinä määrätään kantajalle sakko (toissijainen vaatimus)
- vahvistaa toimivaltansa nojalla sakon määrän ja mukauttaa sitä 1 ja 2 kanneperusteessa mainittujen syiden perusteella lain ja sen oikeudellisen käsitteen ration mukaisesti, joka koskee lainvastaisen teon ”uusimisen” käsitettä, joka oikeuttaa sakon korottamiseen, jotta sakko olisi oikeasuhteinen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riitautetussa päätöksessä on ilmeisiä oikeudellisia virheitä, ilmeisiä arviointivirheitä, ja siinä tehty päättely on virheellinen, kun siinä on sovellettu ”teon uusimisen” käsitettä raskauttavana asianhaarana määrättäessä sakkoa NEC Corporationille, ja määrätty sakko suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riitautetulla päätöksellä on rikottu kantajan puolustautumisoikeuksia, kun sen 1 artiklassa todetaan, että kantaja on itse osallistunut todettuun rikkomiseen, vaikka tätä ei ollut tuotu esiin, eikä tähän ollut edes viitattu komission virallisessa huomautuksessa. Lisäksi päätöksessä on erehdytty niin oikeudellisesti kuin tosiseikkojenkin osalta, eikä siinä tehtyjä toteamuksia ja päättelyä voida pitää johdonmukaisina, kun siinä yhtäältä katsotaan, että NEC Corporation ei ollut tietoinen rikkomisesta (ja todetaan tämä merkityksettömäksi) ja toisaalta katsotaan sen olevan sisaryrityksen asemassa nimenomaisesti vastuussa siitä sen määräysvallan perusteella, joka sillä on (väitetyksi) ollut Tokin Corporationissa tietyllä ajanjaksolla.

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio ei ole soveltanut samaa vähennysperustetta sen sakon perusmäärään, jonka se oli määrännyt Tokin Corporationille, kuin vähennysperuste, jota se sovelsi NEC Corporationille määräämänsä sakon perusmäärään (mikä osoittaa päätöksen epäjohtonmukaisuutta, sillä riitautetun päätöksen perusteluissa ei ole tuotu esiin sitä, minkä vuoksi samaa vähennysperustetta ei ilmeisestikään sovellettu NEC Corporationille määrätyn sakon perusmäärään) ja jonka mukaan komission olisi lisäksi pitänyt sakon määrää vahvistaessaan soveltaa keskimääräisen liikevaihdon perustetta rikkomisen tapahtumisvuoden liikevaihtoon perustuvan sellaisen määrätymisperusteen sijasta, jonka ei voida katsoa edustavan yrityksen todellisuutta. Nämä virheet ovat johtaneet siihen, että sakko on laskettu väärin ja se on muodostunut suhteettomaksi.

Kanne 30.5.2018 – Nichicon Corporation v. komissio

(Asia T-342/18)

(2018/C 294/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nichicon Corporation (Kioto, Japani) (edustajat: asianajajat A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger ja H. Kühnert)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) 1768 lopullinen (asia AT.40136 – Kondensaattorit) kokonaisuudessaan siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajaan
- tai kumoamaan osittain
 - a. riidanalaisen päätöksen 1 artiklan f kohdan, jossa katsotaan, että kantaja osallistui koko ETA:n kattavalla elektrolyyttikondensaattoreiden sektorilla SEUT-sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkuvaan rikkomiseen, joka muodostui sopimuksista ja/tai yhdenmukaistetuista menettelytavoista, joiden tavoite oli hinnoittelukäytäntöjen yhteensovittaminen ajanjaksolla 26.6.1998–31.5.2010,
 - b. riidanalaisen päätöksen 2 artiklan i kohdan, jossa kantajalle määrätään 72 901,00 euron suuruinen sakko, ja
- alentaa kantajalle SEUT 261 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 31 artiklan nojalla määrätyn sakon määrää,
- joka tapauksessa korvaamaan komission sakon määrästä tekemän arvioinnin omalla arvioinnillaan ja alentamaan kantajalle SEUT 261 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 31 artiklan nojalla määrätyn sakon määrää, ja
- velvoittamaan komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluista unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu aineellisiin virheisiin tosiseikkojen osalta

Tosiseikkoja koskevat väitetyt aineelliset virheet liittyvät erityisesti kolmeen ajanjaksoon kontaktien kanssa. Kantaja väittää, että komissio teki virheellisesti tosiseikkoja koskevia toteamuksia, joista ei ole riittävästi näyttöä. Näin ollen komissio katsoi virheellisesti, että SEUT 101 artiklaa oli rikottu.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudellisiin virheisiin siltä osin kuin on kyse määrittelemisestä yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi ja jatkuvaksi rikkomiseksi ja olettamasta kantajan osallistumista koskevasta vastuusta

Toinen kanneperuste koskee komission väitetyjä virheitä sekä siltä osin kuin on kyse kontaktien määrittelemisestä yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi ja jatkuvaksi rikkomiseksi että siltä osin kuin on kyse kantajan vastuusta tällaisesta rikkomisesta. Ensimmäiseksi komissio ei kantajan mukaan osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkuvan rikkomisen laajuutta. Toiseksi komissio katsoi virheellisesti, että kantaja on vastuussa kontakteista, joihin se ei osallistunut. Kolmanneksi komissio katsoi virheellisesti, että rikkominen jatkui keskeytyksellä ennen 7.11.2013. Neljänneksi komissio katsoi virheellisesti, että kantaja on vastuussa jatkuvasta osallistumisesta yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkuvaan rikkomiseen 10.11.2008 jälkeen. Tämän seurauksena komissio oli menettänyt mahdollisuutensa määrätä kantajalle sakkoa. Viidenneksi komissio katsoi virheellisesti, että kantajan osallistuminen yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkuvaan rikkomiseen jatkui sen nimenomaisesta vetäytymisestä huolimatta.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu toimivallan puutteeseen

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu sakon määrän vahvistamisessa tapahtuneeseen ilmeiseen arviointivirheeseen

Kantaja vetoaa neljännessä kanneperusteessaan siihen, että sakon määrän vahvistamisessa tapahtui ilmeisiä arviointivirheitä. Ensinnäkin komissio loukkasi kantajan mukaan suhteellisuusperiaatetta ja sakkojen määräämistä koskevia omia suuntaviivojaan, kun se käytti sakon laskentaperustana koko ETA:n myyntiä. Toiseksi ja kolmanneksi määritellessään virheellisesti vakavuuden perusteella määrättyjen kertoimen ja lisämaksun komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja loukkasi ne bis in idem -periaatetta. Neljänneksi komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja loukkasi yhdenvertaisuusperiaatetta, koska määrätty sakko ei väitetyksi kuvasta kantajan rajallista osallisuutta. Lisäksi komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja sakkojen laskennasta annettuja suuntaviivoja, koska se ei ottanut huomioon lieventävänä seikkana kantajan huolimattomuutta ja sen huomattavan rajallista osuutta ja sitä, että se toimi kilpailusääntöjen mukaisesti.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen

Kantaja väittää viidennessä kanneperusteessaan, että komissio rikkoi SEUT 263 artiklan mukaisia olennaisia menettelymääräyksiä, koska se ei lähettänyt Nichiconille täydentävää väitetiedoksiantoa ja koska sen asettama määräaika, jonka kuluessa puolustus oli toimitettava, oli liian lyhyt.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 3.6.2018 – Tokin Corporation v. komissio

(Asia T-343/18)

(2018/C 294/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tokin Corporation (Sendai, Japani) (edustajat: asianajajat C. Thomas, T. Yuen ja M. Perez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) 1768 2 artiklan f kohdan siltä osin kuin siinä määrätään TOKIN Corporationille yhteisvastuullisesti NEC Corporationin kanssa 5 036 000 euron suuruinen sakko
- alentamaan päätöksen 2 artiklan f kohdassa TOKIN Corporationille yhteisvastuullisesti NEC Corporationin kanssa määrätyn sakon määrää
- kumoamaan päätöksen 2 artiklan g kohdan siltä osin kuin siinä määrätään TOKIN Corporationille 8 814 000 euron suuruinen sakko
- alentamaan päätöksen 2 artiklan g kohdassa TOKIN Corporationille määrätyn sakon määrää
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 3 kohtaa ja jättänyt noudattamatta yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ottaessaan vuodet 2011 ja 2012 viiteajanjaksoksi myynnin arvon määrittämistä varten.
2. Toisessa kanneperusteessa väitetään, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa ja jättänyt noudattamatta yksilöllisen vastuun periaatetta soveltaessaan lieventävien seikkojen perusteella myönnettävää alennusta sakkojen perusmäärään sen sijaan, että se olisi alentanut perusmäärän laskemiseksi käytettyä vakavuuskerrointa sen rikkomisaspektin osalta, josta kantajan katsottiin olevan vastuussa.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 4.6.2018 – Rubycon ja Rubycon Holdings v. komissio

(Asia T-344/18)

(2018/C 294/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Rubycon Corp. (Ina, Japani) ja Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina) (edustajat: asianajajat J. Rivas Andrés, A. Federle ja M. Relange)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä asiassa AT.40136 – kondensaattorit – 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) 1768 final siltä osin kuin päätös koskee Rubyconia, erityisesti 1 artiklan h alakohdan, 2 artiklan k ja l alakohdan sekä 4 artiklan,
- lieventämään huomattavasti Rubyconille riidanalaisen päätöksen 2 artiklan nojalla määrättyä sakkoa siten, ettei se ole syrjivä, ja että Rubyconin yhteistyön poikkeuksellinen taso palkitaan, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä olevaan oikeudelliseen virheeseen, koska komissio kieltäytyi myöntämästä osittaista vapautusta Rubyconille sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ 26 kohdan nojalla rikkomisen vakavuuden kasvun vuoksi.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen riittämättömiin perusteluihin ja päätöksessä olevaan oikeudelliseen virheeseen, koska komissio päätti olla poikkeamatta asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetuista suuntaviivoista⁽²⁾ eikä alentanut Rubyconin sakkoja lisää, mikä on vastoin unionin oikeuden suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä rangaistusten ja seuraamusten yksilökohtaisen määräämisen periaatetta.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EUVL 2006, C 298, s. 17).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 5.6.2018 – Ukrselhosprom PCF ja Versobank v. EKP

(Asia T-351/18)

(2018/C 294/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukraina) ja Versobank AS (Tallinna, Viro) (edustajat: asianajajat O. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin 26.3.2018 tekemän päätöksen ECB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012, jolla peruutetaan Versobank AS:n toimilupa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa 11 kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei EKP:lla ole toimivaltaa tehdä päätöksiä siltä osin kuin on kyse Versobank AS:n selvitystilasta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei EKP ole tehnyt omaa arviotaan siltä osin kuin on kyse taustalle olevista rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaan liittyvistä seikoista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei EKP ole huolellisesti ja puolueettomasti tutkinut ja arvioinut kaikkia asiaan liittyviä merkityksellisiä tekijöitä, erityisesti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaan kytkeytyvien vaarojen ja sääntöjen noudattamisen suhteen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP lainvastaisesti epäsi muut vaihtoehdot, erityisesti Versobankin myymisen tai sen, että Versobank asettautuisi itse selvitystilaan.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP loukkasi suhteellisuusperiaatetta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP loukkasi luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatetta.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP syyllistyi harkintavallan väärinkäyttöön.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP loukkasi kuulluksi tulemistä koskevaa oikeutta.
- 10) Kymmenes kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP loukkasi puolustautumisoikeuksia.
- 11) Yhdestoista kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei EKP perustellut päätöstään riittävästi.

Kanne 5.6.2018 – Nippon Chemi-Con Corporation v. komissio

(Asia T-363/18)

(2018/C 294/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting ja I. Stoicescu)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen (asia AT.40136 – Kondensaattorit) kokonaan tai osittain
- toissijaisesti kumoamaan Euroopan komission 21.3.2018 tekemän päätöksen 2 artiklan g alakohdan
- vieläkin toissijaisemmin alentamaan sille SEUT 261 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 mukaan kuuluvan täyden tuomiovallan nojalla sen sakan määrää, joka kantajalle on määrätty Euroopan komission 21.3.2018 tekemän päätöksen 2 artiklan g alakohdassa
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen ja perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen

Kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan kuulluksi tulemista koskevaa oikeutta, koska se ei ole antanut kantajalle oikeutta tutustua kaikkiin asiakirjoihin, joihin se on viitannut kanteen kohteena olevassa päätöksessä; koska se ei ole esittänyt kaikkea mahdollisesti kantajan puolesta puhuvaa näyttöä; koska se ei ole esittänyt täydentävää väitetiedoksiannosta korjatakseen alkuperäisen väitetiedoksiannon puutteita, vaan ainoastaan tosiseikkoja koskevan kirjeen, ja koska se ei ole antanut kantajalle riittävää oikeutta tutustua muiden asianosaisten kanssa pidettyjen kokousten pöytäkirjoihin.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on jättänyt esittämättä täsmällistä ja johdonmukaista näyttöä rikkomisesta, jolla on ollut vaikutuksia Euroopan talousalueella, väitetyn loukkauksen koko keston osalta

Komissio ei kantajan mukaan ole myöskään esittänyt täsmällistä ja johdonmukaista näyttöä rikkomisesta, jolla on ollut vaikutuksia Euroopan talousalueella, väitetyn loukkauksen koko keston osalta, erityisesti siltä osin kuin on kyse ECC-kokouksista (1998–2003) ja kolmen- ja monenvälisistä kokouksista ja niiden vaikutuksesta Euroopan talousalueella vuosina 2009–2012.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei ollut olemassa riittävää näyttöä yhdestä jatkuvasta rikkomisesta

Kantajan mukaan komissio ei ole esittänyt riittävää näyttöä sellaisen yhden jatkuvan rikkomisen olemassaolosta, joka koostuisi kaikentyypisistä kokouksista, jotka liittyvät alumiinielektrolyyttikondensaattoreihin ja tantaalelektrolyyttikondensaattoreihin 14 vuoden ajalta ja joilla on ollut vaikutus Euroopan talousalueeseen, koska se ei vaadittavissa määrin ole yksilöinyt kattavaa suunnitelmaa, jolla olisi pyritty tiettyyn kilpailunvastaiseen päämäärään, eikä osoittanut, että eri kokousten välillä olisi ollut toisiaan täydentävä yhteys.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kyseessä ollut tarkoitukseen perustuva kilpailusääntöjen rikkominen

Komissio ei myöskään ole näyttänyt toteen, että väitetty kilpailunvastainen toiminta olisi merkinnyt tarkoitukseen perustuvaa kilpailusääntöjen rikkomista, koska Euroopan talousalueessa tapahtuvan myynnin osalta oletettu ajatustenvaihto tulevia hintoja ja tarjontaa koskevista tiedoista kokousten ja muun yhteydenpidon kuluessa oli satunnaista ja hyvin rajallista.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu komission toimivallan puuttumiseen

Komissio on kantajan mukaan katsonut virheellisesti olevansa toimivaltainen väitetyn rikkomisen osalta, koska se ei ole esittänyt riittävää näyttöä siitä, että väitetyn rikkomisen ja Euroopan talousalueen välillä olisi yhteys. Komissio on jättänyt ottamatta huomioon sen, ettei millään kahden- tai kolmenvälisellä yhteydenpidolla ollut minkäänlaista vaikutusta myyntiin Euroopan talousalueella, koska yhteydenpito koski muita kuin eurooppalaisia asiakkaita. Komissio ei ole näyttänyt toteen väitteitään siitä, että japanilaiset kondensaattorivalmistajat olisivat osallistuneet kokouksiin tarkoituksenaan vähentää kilpailua Euroopan talousalueella.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 ja 3 kohdan ja sakkoja koskevien komission suuntaviivojen⁽²⁾ rikkomiseen ja sakkojen määräämisessä sovellettavien peruseriaatteiden, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen, loukkaamiseen

Kantaja väittää lopuksi, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja sakkoja koskevia komission suuntaviivoja ja loukannut sakkojen määräämisessä sovellettavia peruseriaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska se on ottanut huomioon suhteettoman suuren myynnin arvon ja jättänyt huomioon ottamatta sen, että väitetyn rikkomisen yhteys Euroopan talousalueeseen oli vähäinen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 25.6.2018 – Intas Pharmaceuticals v. EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Asia T-380/18)

(2018/C 294/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Intia) (edustaja: M. Edenborough, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin INTAS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 14 153 811

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 16.4.2018 asiassa R 815/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen,
- toissijaisesti muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että väite palautetaan väiteosastolle uudelleen käsiteltäväksi,
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajan tästä kanteesta sekä lautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, ja
- toissijaisesti, jos muu osapuoli lautakunnassa osallistuu menettelyyn väliintulijana, velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan yhteisvastuullisesti korvaamaan tästä kanteesta sekä lautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 26.6.2018 – Sta*Ware EDV Beratung v. EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Asia T-383/18)**

(2018/C 294/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat Bölling ja Graf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki businessNavi – EU-tavaramerkki nro 9 155 698

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.5.2018 asiassa R 434/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin sillä kumottiin mitättömyysoaston 16.2.2017 tekemä päätös (menettäminen nro 12 336 C) ja todettiin, että EU-tavaramerkki businessNavi (kuviomerkki) pysyy rekisteröitynä seuraavia luokkaan 42 kuuluvia palveluja varten:

Tietokoneohjelmistojen päivittäminen, tietokoneuuvontapalvelut, tietokoneohjelmistoihin liittyvä neuvonta, tietokonejärjestelmä-analyysit, tietokonejärjestelmien suunnittelu, tiedonhallinta palvelimilla, ATK-ohjelmioijan palvelut, ATK-neuvonta (informaatikon palvelut), tietojenkäsittelyohjelmien laatiminen, laitteistoihin ja ohjelmistoihin liittyvä neuvonta, ATK-ohjelmien käyttöönotto verkoissa, Internet-yhteyksiin liittyvien ohjelmistojen asentaminen ja ylläpito, tietokoneohjelmien asentaminen, tietokoneverkkojen asetusten määrittäminen ohjelmistojen avulla, verkon toiminnan tarkkailu ja analysointi, palvelimenhallinta, ATK-alan tekninen projektienjohto

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 18 artiklaa, luettuna yhdessä komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 22 säännön 3 ja 4 kohdan ja 40 säännön 5 kohdan kanssa, on rikottu.

Kanne 27.6.2018 – Iccrea Banca v. komissio ja SRB

(Asia T-386/18)

(2018/C 294/70)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat P. Messina, F. Isgrò ja A. Dentoni Litta)

Vastaajat: Euroopan komissio ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa SEUT 263 artiklan nojalla sen 12.4.2018 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksen nro SRB/ES/SRF/2018/03 ja tarvittaessa sen liitteet sekä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston mahdolliset myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joita on käytetty Banca d'Italian 27.4.2018 laatimassa asiakirjassa nro 0517765/18 ja 28.5.2018 laatimassa asiakirjassa nro 0646641/18 vahvistettujen määräysten perusteena
- velvoittaa korvaamaan SEUT 268 artiklan nojalla ICCREA Bancalle vahingon, joka sille on aiheutunut sellaisten etukäteen suoritettavien osuuksien maksamisesta, jotka yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on määrännyt tehtäviensä puitteissa sen suoritettavaksi
- siinä tapauksessa, ettei edellä mainittuja vaatimuksia hyväksytä, toteaa (toissijainen vaatimus), että asetuksen (EU) 2015/63⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan a ja f alakohta ovat (ja tarvittaessa asetukset kokonaisuudessaan) pätemättömiä, koska ne ovat yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjinnän kiellon sekä suhteellisuusperiaatteen vastaisia
- velvoittaa joka tapauksessa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan se 12.4.2018 tehty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätös nro SRB/ES/SRF/2018/03 ja sen liitteet sekä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston mahdolliset ne myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joilla vahvistettiin kantajan osalta delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/63 tarkoitetut rahoitusosuudet.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen (EU) N:o 2015/63 5 artiklan a alakohdan virheellistä soveltamista ja syrjintäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista
 - Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on soveltanut väärin mainitun asetuksen 5 artiklan a alakohtaa määrittäessään kantajan suoritettavaksi määrättyjen rahoitusosuuksien suuruutta, koska se ei ole ottanut huomioon kantajan konserninsisäisiä velkoja.

- 2) Toinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen (EU) N:o 2015/63 5 artiklan f alakohdan virheellistä soveltamista ja syrjäntäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.
- Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on soveltanut väärin mainitun asetuksen 5 artiklan f alakohtaa ja aiheuttanut näin tilanteen, jossa rahoitusosuus on muodostunut kaksinkertaiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee unionin toimielimen menettelyn lainvastaisuutta sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun vahvistamiskriteerinä SEUT 268 artiklan nojalla.
- Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston menettely täyttää kaikki unionin oikeuskäytännössä korvausvaatimuksen esittämiselle vakiintuneesti asetetut edellytykset, eli sen, että se menettely, josta unionin toimielintä moititaan, on lainvastainen, sen, että vahinko on todellisuudessa aiheutunut ja se, että kyseisen menettelyn ja aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja muihin perusteisiin nähden liitännäisenä, koskee tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja näiden perusteella sitä, ettei asetusta (EU) 2015/63 voida soveltaa.
- Mahdollinen ristiriita mainitun asetuksen ja kantajan tilanteen välillä loukkaa edellä mainittuja periaatteita siltä osin, kuin ICCREAn kanssa tosiasiallisesti samankaltaisessa tilanteessa olevien oikeussubjektien rahoitusosuudet muodostuvat pienemmiksi, mikä vaikeuttaisi perusteettomasti kantajan asemaa ja merkitsisi sitä, että sitä kohdeltaisiin samassa tilanteessa eri tavalla.

⁽¹⁾ Direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL, 2015, L 11, s. 44).

Kanne 28.6.2018 – Mellifera v. komissio.

(Asia T-393/18)

(2018/C 294/71)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Willand)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 19.4.2018 tehdyn komission päätöksen Ares (2018) 2087165, joka saapui sille samana päivänä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen tueksi vedotaan seuraavaan kanneperusteeseen:

Asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, ja Århusin yleissopimuksen ⁽²⁾ rikkominen

- Kantaja esittää, että tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusiminen on hallintoimi, jota voidaan tarkastella uudelleen asetuksen N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä
- Lisäksi kantaja katsoo erityisesti, että hyväksynnän uusiminen on ”yksittäinen toimenpide”, koska hyväksyntämenettelyn yhteydessä tehtiin pyynnön esittäjän osalta päätös
- Edelleen todetaan, että tehoaineelle glyfosaatti olisi voimassa olevien säännösten mukaan saatu myöntää hyväksyntä ainoastaan liittämällä siihen luonnon monimuotoisuuden suojaamiseksi soveltuvia rajoituksia ja ehtoja
- Kantaja arvostelee vielä tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimista koskevassa menettelyssä tapahtuneita virheitä.

⁽¹⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimus tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa.

Kanne 27.6.2018 – TrekStor v. EUIPO (Theatre)

(Asia T-399/18)

(2018/C 294/72)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TrekStor Ltd (Hongkong) (edustajat: asianajajat O. Spieker, A. Schönfleisch ja M. Alber)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Theatre – Rekisteröintihakemus nro 16 374 886

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.4.2018 asiassa R 2238/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa sekä 2 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 2.7.2018 – Zhadanov v. EUIPO (PDF Expert)

(Asia T-404/18)

(2018/C 294/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Igor Zhadanov (Odessa, Ukraina) (edustaja: asianajaja P. Olson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Sanamerkki PDF Expert, jonka rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi on haettu – Rekisteröintihakemus nro 16 257 735

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 18.4.2018 asiassa R 1813/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- rekisteröi EU-tavaramerkkihakemuksen nro 16 257 735 seuraaville: ”Tietokoneen sovellusohjelmistot mikro-tietokoneille, matkapuhelimille ja kannettaville elektronisille laitteille, nimittäin ohjelmisto pdf-asiakirjojen katselua, muokkaamista ja hallinnointia varten”.
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta teki virheen, kun se ei tunnistanut niiden tavaroiden erityislaatua, joita varten rekisteröintiä haettiin.
- Valituslautakunta teki virheen arvioidessaan esitettyä näyttöä, kun se totesi, että haettu tavaramerkki ei ole tullut erottamiskykyiseksi käytön kautta.

Kanne 3.7.2018 – Holmer Dahl v. SRB

(Asia T-405/18)

(2018/C 294/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Helene Holmer Dahl (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías ja A. Lois Perreau de Pinninck)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että yhteinen kriisiratkaisuneuvosto on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa, ja velvoittamaan tämän korvaamaan kaiken sen vahingon, joka kantajalle on aiheutunut SRB:n toimenpiteistä ja laiminlyönneistä, joiden johdosta kantaja menetti omistamansa BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A:n osakkeet;
- velvoittamaan yhteisen kriisiratkaisuneuvoston korvaamaan kantajalle tämän kärsimät aineelliset ja aineettomat vahingot (jäljempänä vaadittava määrä) seuraavasti:
 - Banco Popularin osakkeiden alaskirjauksesta aiheutunut aineellinen vahinko kaiken kaikkiaan 160 558,41 eurolla;
 - aineeton vahinko enintään 160 558,41 eurolla tai jollakin muulla unionin yleisen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsomalla määrällä.
- määräämään, että vaadittavalle määrälle on maksettava korkoa 7.6.2017 lähtien tämän kanteen ratkaisevan tuomion antamispäivään saakka
- määräämään, että vaadittavalle määrälle on tämän kanteen ratkaisevan tuomion antamispäivästä lukien ja siihen saakka, kunnes koko vaadittava määrä on maksettu, maksettava viivästyskorkoa, joka määräytyy Euroopan keskuspankin pääasiallisia jälleenrahoitusliiketoimia varten vahvistaman korkotason mukaan, lisätynä kahdella prosenttiyksiköllä.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin asiassa T-659/17, Vallina Fonseca v. yhteinen kriisiratkaisuneuvosto (EUVL 2017, C 424, s. 42).

Kanne 2.7.2018 – mobile.de v. EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otdgovornost "Rezon" (mobile.ro)

(Asia T-412/18)

(2018/C 294/75)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: mobile.de GmbH (Dreilinden, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Lührig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Droujestvo S Ogranichena Otdgovornost "Rezon" (Sofia, Bulgaria)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan mobile.ro – EU-tavaramerkki nro 8 838 542

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 29.3.2018 asiassa R 111/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, kun sitä luetaan yhdessä 64 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa, on loukattu
- Komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 19 artiklan 2 kohtaa ja 10 artiklan 3 kohtaa, kun niitä luetaan yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 64 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa, on loukattu
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, kun sitä luetaan yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan kanssa, on loukattu
- SEU 4 artiklan 3 kohtaa, kun sitä luetaan yhdessä neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 59 artiklan 1 kohdan b alakohtaan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 61 artiklan 2 kohtaan perustuvien oikeudellisten ajatusten kanssa, on loukattu.

Kanne 4.7.2018 – Portigon v. SRB

(Asia T-413/18)

(2018/C 294/76)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Portigon AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Bliesener ja V. Jungkind)

Vastaaja: yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 12.4.2018 antaman päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuonna 2018 maksettavien ennakkollisten vakaussuoritusten laskemisesta (SRB/ES/SRF/2018/03) kantajaa koskevilta osin
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisesti samoja tai samanlaisia kuin kanneperusteet, joihin on vedottu asiassa T-420/17, Portigon v. SRB.⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUVL 2017, C 277, s. 56.

Kanne 4.7.2018 – Silgan Closures ja Silgan Holdings v. komissio

(Asia T-415/18)

(2018/C 294/77)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Silgan Closures GmbH (München, Saksa) ja Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder ja V. Weiss)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 6.4.2018 annetun tarkastuspäätöksen C(2018) 2173 final, joka annettiin tiedoksi 24.4.2018,
- kumoamaan tarkastukseen perustuvat toimenpiteet, koska tarkastus tehtiin kyseisen lainvastaisen päätöksen nojalla,
- erityisesti velvoittamaan komissio palauttamaan kaikki asiakirjoista tarkastusten yhteydessä otetut jäljennökset sillä uhalla, että yleinen tuomioistuin kumoaa komission jatkossa tekemän päätöksen, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seuraaviin perusteisiin.

1) Olennaisten puolustautumisoikeuksien ja menettelyllisten periaatteiden loukkaaminen

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantajat väittävät erityisesti, että Bundeskartellamt (Saksan kilpailuviranomainen) on antanut komissiolle tietoja, jotka kantajat olivat antaneet Bundeskartellamtin käyttöön vuodesta 2014 alkaen vireillä olleessa kansallisessa menettelyssä tehdyn yhteistyön puitteissa, eikä niitä olisi tämän vuoksi saanut luovuttaa edelleen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 12 artiklan mukaisen tietojenvaihdon yhteydessä.

2) Tarkastuspäätös on perusteltu virheellisesti, tarkastuksen kohteiden kuvailu on hyvin laaja ja epämääräinen (fishing expedition), ja riittävät aihetodisteet puuttuvat.

3) Suhteellisuusperiaatteen rikkominen

Kantajat esittävät, että tarkastuksen määrääminen Bundeskartellamtin selvitysten ja menettelyn vaiheen perusteella ei ollut tarpeellista eikä kohtuullista.

4) Harkintavallan väärinkäyttö

Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että tarkastuksen määrääminen perustuu epäasianmukaisiin näkökohtiin. On kyse tarkoituksen vastaisesta Bundeskartellamtin ja komission yhteistoiminnasta, jotta komissio voisi asettaa yrityksille seuraamuksia, joita ei mahdollisesti olisi voitu asettaa kansallisella tasolla laissa olevista aukoista johtuen.

5) Komission toimivallan puuttuminen ja toissijaisuusperiaatteen loukkaaminen

Kantajien mukaan ei ole ilmeistä, että Bundeskartellamt ei olisi voinut saattaa asianmukaisesti päätökseen siinä vireillä olevaa menettelyä, tai että minkä vuoksi menettely olisi sen laajuuden tai sen vaikutusten vuoksi parempi käydä unionin tasolla näin myöhäisenä ajankohtana.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 10.7.2018 – Bauer Radio Ltd v. EUIPO – Simon Weinstein (MUSIKISS)

(Asia T-421/18)

(2018/C 294/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: G. Messenger, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Simon Weinstein (Wien, Itävalta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin ”MUSIKISS” rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 12 317 616

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.3.2018 asiassa R 510/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 6.7.2018 – Fissler v. EUIPO (vita)

(Asia T-423/18)

(2018/C 294/79)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Saksa) (edustajat: asianajajat G. Hasselblatt ja K. Middelhoff)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”vita” – Rekisteröintihakemus nro 15 857 188

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.3.2018 asiassa R 1326/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI